

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 06

DOM
2013-10-04
meddelad i
Linköping

Mål nr B 1417-13

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagare Marianne Staaf
Åklagarmyndigheten
Åklagarkammaren i Linköping

Målsägande

1. Emelie Armerö
Knektgatan 34 Lgh 1002
587 38 Linköping

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Bengtsson
Advokatfirman Gunnar Bengtsson
Hantverkaregatan 6
582 23 Linköping
2. Magnus Asplén
Rystad Bosgård 4
585 91 Linköping

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Bengtsson
Advokatfirman Gunnar Bengtsson
Hantverkaregatan 6
582 23 Linköping
3. Ola Eksell
c/o Peter Eksell
Malexandervägen 14 B Lgh 1302
590 13 Boxholm

Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Wasteson
Kihlstedts Advokatbyrå HB
Box 350
581 03 Linköping
4. Birgitta Hedström
Stiglötsgatan 15
586 46 Linköping

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 365	Brigadgatan 3	013-25 10 00	013-25 10 25	måndag - fredag
581 03 Linköping		E-post: linkopings.tingsratt@dom.se		08:00-16:00
		www.linkopingstingsratt.domstol.se		

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Bengtsson
Advokatfirman Gunnar Bengtsson
Hantverkaregatan 6
582 23 Linköping

5. Linda Hedström
Björkliden 37
586 65 Linköping

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Bengtsson
Advokatfirman Gunnar Bengtsson
Hantverkaregatan 6
582 23 Linköping

6. Mikael Jakobsson
Mariedalsgatan 83
586 65 Linköping

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Bengtsson
Advokatfirman Gunnar Bengtsson
Hantverkaregatan 6
582 23 Linköping

7. Kaisu Käyhkö
c/o Gert Gustafsson
Hägna Mon
573 99 Tranås

Målsägandebiträde:
Advokat Anders Berglund
Advokatfirman Motala Juridiska Byrå AB
Drottninggatan 18
591 35 Motala

8. Rebecca Lindgren
c/o Malin Otterstedt Sponik
Slotsskogsgatan 57 B Lgh 1102
414 70 Göteborg

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Bengtsson
Advokatfirman Gunnar Bengtsson
Hantverkaregatan 6
582 23 Linköping

9. Nor Nafaa
Ystadvägen 45
214 45 Malmö
10. Susanne Rydmyr
Skäggetorps Centrum 24 Lgh 1307
586 42 Linköping

Målsägandebiträde:
Advokat Gunnar Bengtsson
Advokatfirman Gunnar Bengtsson
Hantverkaregatan 6
582 23 Linköping

Tilltalad

ROBIN Micael Alexander Pähti, 910514-5032
Frihetsberövande: Häktad
Föreningsgatan 3
590 15 Boxholm

Offentlig försvarare:
Advokat Hans Orrenius
Advokaterna Orrenius & Cederberg HB
Poppelgatan 3
591 35 Motala

DOMSLUT

Begångna brott

1. Mord
2. Misshandel
3. Grov misshandel
4. Olaga hot

Lagrum

- 3 kap 1 § brottsbalken
- 3 kap 5 § brottsbalken
- 3 kap 6 § 1 st brottsbalken
- 4 kap 5 § 1 st brottsbalken

5. Våld mot tjänsteman 17 kap 1 § 1 p brottsbalken

Påföljd m.m.

1. Fängelse 16 år
2. Förordnande angående tidigare utdömt fängelse.
(2011-11-28, LINKÖPINGS TR ROTEL 5, B3841/11)
- Villkorligt medgiven frihet förklaras helt förverkad.

Andra lagrum som åberopas

1. 34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken
2. 34 kap 4 § 1 st brottsbalken

Skadestånd

1. Robin Pähti ska utge skadestånd till Kaisu Käyhkö med 12 000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 maj 2013 till dess betalning sker.
2. Robin Pähti ska utge skadestånd till Ola Eksell med 59 100 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 maj 2013 till dess betalning sker.
3. Robin Pähti ska utge skadestånd till Birgitta Hedström med:
- 50 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 maj 2013 till dess betalning sker, och
- 1 200 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 augusti 2013 till dess betalning sker.
4. Robin Pähti ska utge skadestånd till Emelia Armerö med:
- 50 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 maj 2013 till dess betalning sker, och
- 5 152 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 augusti 2013 till dess betalning sker.
5. Robin Pähti ska utge skadestånd till Rebecca Lindgren med:
- 50 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 4 maj 2013 till dess betalning sker, och
- 7 558 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 13 augusti 2013 till dess betalning sker.
6. Susanne Rydmyrs skadeståndsyrkande ogillas.
7. Linda Hedströms skadeståndsyrkande ogillas.
8. Magnus Aspléns skadeståndsyrkande ogillas.
9. Mikael Jakobssons skadeståndsyrkande ogillas.
10. Robin Pähti ska utge skadestånd till Nor Nafaa med 5 100 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 17 juli 2012 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagna knivar förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2244 p 9-10).
2. I beslag tagna knivar, köttysa och plastsäcker förklaras förverkade. Beslagen ska bestå (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2193 p 1-8, 17-22).
3. I beslag tagen sax förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2243, p 5).
4. I beslag tagen gaffel förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2356, p 1).
5. I beslag tagen stekpanna förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2194, p 1).
6. Beslaget av kläder ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2244, p 1-8).
7. Beslaget av kläder och skor ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2180, p 1-5).
8. Beslaget av kläder och skor ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2181, p 1-5).
9. Beslaget av kläder och skor ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2193, p 12, 14-16, 23).
10. Beslaget av handtag, matta och handduk ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2242, p 1-3).
11. Beslaget av kängor ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2569, p 1-2).
12. Beslaget av skor ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG3378 p 1).
13. Beslaget av kläder ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten i Östergötland; beslagsliggare 2013-0500-BG2195 p 2, 8, 11-16, 17:3).

Häktning m.m.

Robin Pähti ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

1. Sekretessbestämmelserna i 25 kap 1 §, 35 kap 1 och 7 §§ samt 43 kap 3 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsatt vara tillämpliga på uppgifter i RMVs protokoll (aktbilaga 41) som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.
2. Sekretessbestämmelsen i 35 kap. 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsatt vara tillämplig på uppgifter i § 7-intyget (aktbilaga 20) och det rättspsykiatriska utlåtandet (aktbilaga 118) som lagts fram vid förhandling inom stängda dörrar.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Hans Orrenius tillerkänns ersättning av allmänna medel med 395 311 kr. Av beloppet avser 204 297 kr arbete, 98 380 kr tidsspillan, 13 572 kr utlägg och 79 062 kr mervärdesskatt.
 2. Gunnar Bengtsson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 131 186 kr. Av beloppet avser 104 949 kr arbete och 26 237 kr mervärdesskatt.
 3. Thomas Wasteson tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 83 335 kr. Av beloppet avser 61 479 kr arbete, 4 275 kr tidsspillan, 914 kr utlägg och 16 667 kr mervärdesskatt.
 4. Anders Berglund tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 72 125 kr. Av beloppet avser 43 470 kr arbete, 12 540 kr tidsspillan, 1 690 kr utlägg och 14 425 kr mervärdesskatt.
 5. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträderna ska stanna på staten.
-

YRKANDEN M.M.

Se bilagorna A-K.

Nor Nafaa har i anslutning till gärningen i bilaga B yrkat skadestånd av Robin Pähti med 10 000 kr avseende kränkning och 1 000 kr avseende sveda och värk.

DOMSKÄL

SKULD

Bilaga A

Åtalspunkterna 1-3 (Grov misshandel, Mord och Olaga hot)

Bakgrund

Natten mellan fredagen den 3 och lördagen den 4 maj 2013 avled Peter Jakobsson, 44 år, i en lägenhet på nedre botten på Dalgårdsgatan 7 D i bostadsområdet Berget i Boxholm. Enligt utlåtandet i obduktionsprotokollet talade undersökningsfynden starkt för att dödsfallet hade orsakats av annan persons handaverkan. Av utredningen i målet framgår att den personen måste ha varit antingen Robin Pähti eller lägenhetsinnehavaren Kaisu Käyhkö, född 1961, eller möjligen de två tillsammans. Tidigare under kvällen hade Ola Eksell vistats i lägenheten men, enligt vad som är utrett, hade han lämnat lägenheten innan något våld utövades mot Peter Jakobsson.

För en orientering över platsen och lägenheten; se bilaga L.

Kaisu Käyhkö, Robin Pähtis och Ola Eksells berättelser

Kaisu Käyhkö

Hon lärde känna Robin Pähti i Ödeshög när han var cirka 13-14 år och då bodde på Blåa Huset i Ödeshög, ett boende för ungdomar med problem som hon engagerat sig i att hjälpa. Robin Pähti berättade om sina problem för henne och hon stöttade honom. Ibland köpte hon även ut cigaretter till honom. På senare tid har de två emellanåt druckit alkohol och festat tillsammans. Vad hon vet har Robin Pähti inte något tablettmissbrukat. När Robin Pähti dricker alkohol blir han helt bäng, aggressiv, våldsam och självömkande. Han har också ett behov av att hävda sig mot andra. Under den sista tiden har detta förvärrats. När hon själv druckit alkohol kan hon bli

förbannad om personer omkring henne inte gör som de ska. Ola Eksell har hon känt i tre år och de har umgåtts ofta. Han dricker mycket alkohol men blir då lugn och brukar somna. Ibland skriker han emellertid om sitt gamla ex men brukar sedan somna om. Hon har tidigare haft en relation med en Jouni, som vid något tillfälle slagit henne. En gång hoppade Jouni på Robin Pähti, som då mejade ned honom. Den 3 maj hade hon Jounis kläder och skor och fotografier i sin lägenhet.

Peter Jakobsson hade hon känt sedan januari 2013 då han skrevs ut från ett behandlingshem. Peter Jakobsson och hon träffades på en tågstation och de inledde därefter ett förhållande. Han var sedan ofta hos henne. De gjorde slut flera gånger men blev alltid ihop igen. Vid ett tillfälle några veckor efter att de träffats puttade Peter Jakobsson henne mot en soffa som förorsakade ett stort blåmärke på hennes ena arm. Hon kände sig då också hotad och var därefter arg på honom. Hon visade blåmärkena för Robin Pähti samt tre grannar, bland dem Maria Arkefjord och Åke Nilsson. Robin Pähti sade inget speciellt om det. Vid ett annat tillfälle, i mitten av april 2013, blev hon och Peter Jakobsson osams igen när de var på väg till Glyttinge camping och då knuffade han ner henne i ån. När hon sedan gick till honom för att få tillbaka de saker som hon hade där blev hon utslängd av honom. Hon kände inte till att Peter Jakobsson skulle ha haft kontakt med en annan kvinna, Johanna. De hade inte pratat om det.

Vid tillfället i mitten av april drack hon alkohol och festade tillsammans med Robin Pähti och flera andra personer i sin lägenhet i Boxholm. Robin Pähti drack sig då mycket berusad på en 75:a sprit och tre glas vin och tog senare under kvällen fart från köket och sprang därifrån med huvudet före in i badrumsdörren så att där blev ett märke. Någon av hans kompisar skrev sedan ”ROBIN WAS HERE” på badrumsdörren och ritade en bild av honom. Efter att därefter ha sovit någon timme slog Robin Pähti sönder hennes badrumsspegel. Av det blödde han kraftigt från ett finger, som hon förband. Det kom då också litet av hans blod i en av sofforna.

Efter dessa händelser ringde hon till Peter Jakobsson och hon besökte honom därefter i Linköping. Han hade då börjat jobba i Mjölby på Hjärta till Hjärta och hade också börjat med antabus, vilket gjorde att han inte drack och då också blev mycket lugnare. Natten mellan torsdagen den 2 och fredagen den 3 maj och kanske också natten dessförinnan hade hon övernattat hos honom i Linköping. Peter Jakobsson gav henne då oxacepam eftersom hon hade

svårt att sova. Hon ville sedan att Peter Jakobsson nästa dag skulle komma och hälsa på henne i Boxholm och stanna över natten.

På fredagsmorgonen åkte Peter Jakobsson och hon till Mjölby, där han gick av för att arbeta medan hon själv fortsatte till Boxholm. Vid halv tiotiden på förmiddagen kom Ola Eksell till henne och de började dricka av hennes hemgjorda vin. Vid halv ettiden gick de båda till byn, där Ola Eksell hade ett bankärende. De stannade där till halv fyra, varefter hon gick hem. På eftermiddagen ringde hon till Peter Jakobsson och ville att han skulle komma till henne. På lördagen skulle han vid 9-tiden åka från Linköping till Örebro för att hälsa på en släkting som fyllde år. Hon tyckte att han lika gärna kunde åka dit från Boxholm.

Vid 17-18-tiden hälsade hon på sin granne Maria Arkefjord som hon lånade tvättmedel av. Peter Jakobsson kom vid 19-tiden till Boxholm, där hon mötte honom. Han hade en grön Salomonrygsäck i vilken han nog hade packat sina saker inför resan till Örebro. Han hade en vit Nikekeps, en neongrön sjal, en randig tröja över ett linne och en väst. På vägen till henne träffade de Åke Nilsson som de stannade och pratade med. Hon gick också in på Konsum för att handla grädde och bearnaisesås till den oxfilé som hon hade hemma. Under tiden stannade Peter Jakobsson utanför. Hon var klädd i beige linne och kan ha haft de svarta byxorna med knappar på sig. På bilden från övervakningskameran (s. 68f i förundersökningsprotokollet) hade hon ett svart linne med vita prickar, svarta byxor och sin jacka. Hon vet inte om det är samma byxor på bilderna s. 68f i förundersökningsprotokollet och s. 36 i aktbilaga 42. Hon har flera svarta byxor och minns inte om hon bytte byxor under kvällen. Hon minns inte heller om hon bytte linnet men har tydligen gjort det eftersom hon senare inte hade samma linne som på Konsum. Senare under kvällen dansade de och hon kan då ha blivit svettig och bytt linnet.

Peter Jakobsson och hon kom till hennes lägenhet vid kl. 19.45-20.00. Han gick ju på antabus och drack först bara en halv öl men sedan också något glas vin. Han var trött och gick och lade sig i den soffa som var mot väggen till köket och somnade ganska fort. Hon tror att hon fotograferade honom eftersom han såg så gullig ut när han sov. Det kan ha varit fotografiet på s. 280 i aktbilaga 42 men hon är inte helt säker på om det var från detta tillfälle. Han hade hennes filt över sig när han sov. Under tiden som han sov kom Ola Eksell till lägenheten och efter en kvart-tjugo minuter väckte de Peter Jakobsson. Sedan dansade de, drack vin och pratade. Hon minns inte vad hon hade på fötterna. Hon brukar ha strumpor på sig inomhus eftersom hon är litet frusen om

fötterna men ibland går hon barfota i lägenheten. Skor brukar hon inte ha på sig inomhus. Tofflorna (s. 37 i aktbilaga 42) hade hon på sig innan hon lämnade lägenheten.

Robin Pähti ringde henne vid 22-tiden eller något dessförinnan. Hon hade inte varit i kontakt med honom tidigare under dagen. När han ringde undrade han vad hon gjorde. Hon tänkte att maten även skulle räcka åt honom och att han fick komma till henne om han ville. Han verkade inte onykter. Hon nämnde inte till honom att Ola Eksell och Peter Jakobsson var där. Ganska snabbt efter telefonsamtalet kom Robin Pähti till henne. Troligen kom han från Jimmy Borg tvärs över gatan. Han tog sig in via balkongen eftersom porten låstes kl. 21. Robin Pähti hade nog de blå skorna, mörka jeans, svart jacka med vita ränder och spräcklig keps på sig när han kom. Tröjan på s. 34 i aktbilaga 42 är Robin Pähtis men hon är osäker på om han hade på sig den vid detta tillfälle.

Peter Jakobsson och Robin Pähti satt först i soffan och babblade. När hon började laga mat gick de två in i sovrummet och stängde dörren om sig. Hon öppnade den för att se vad de gjorde. De stod då och pratade. Eftersom de inte vara osams stängde hon dörren om dem. Det var städad i sovrummet då. Peter Jakobsson och Robin Pähti kom sedan ut och gafflade i hallen om något, pengar eller piller. Hon minns inte om Ola Eksell då var kvar i lägenheten. Kanske satt han i fåtöljen i vardagsrummet. Hon lagade till oxfilén. I vart fall Peter Jakobsson och hon åt av den i vardagsrummet.

Ola Eksell måste ha lämnat lägenheten strax efter det att Robin Pähti kommit dit efter kl. 21.30-22. Ola Eksell var lugn i lägenheten och hon har inte bett honom lämna den men han var bra under fötterna. Han gick ut själv och varken Peter Jakobsson eller Robin Pähti följde med honom. Robin Pähti gick strax därefter men kom väl tillbaks senare. Hon trodde att han gått på toaletten. Peter Jakobsson och hon satt då kvar i soffan och pratade. Sedan somnade Peter Jakobsson igen i den soffa som står mot väggen mot köket fast nu med huvudet åt balkongsidan. Peter Jakobsson hade dessförinnan inte varit ute någon gång. Själv somnade hon på en stol. Kanske tittade hon på TV. Sedan gick hon in i köket och gjorde något varefter hon satte sig vid köksbordet och också där somnade. Det var i stolen till vänster och närmast hallen (s. 22-23 i aktbilaga 42). Kanske pratade hon där också i telefon men hon tror inte det eftersom telefonen, som det senare visade sig, låg vid mikron. Peter Jakobsson låg då och sov i vardagsrummet. Var Robin Pähti var vet hon inte.

Hon vaknade sedan utan att veta hur länge hon sovit. Det kan ha varit ett par timmar. När hon gått för att dricka vatten hörde hon en dunk och tänkte först att det kom från grannarna. Sedan gick hon till vardagsrumsdörren (s. 23n i aktbilaga 42). Där stannade hon och såg att Robin Pähti stod upp och högg med en räfflad brödkniv mot Peter Jakobssons kropp som låg på golvet vid soffan. Huggen träffade i bröstet. Hon såg ett eller två hugg och att halsen var skuren och blodig. Robin Pähti var naken eller hade kanske kalsonger på sig men inga byxor. Hon vet att han var barfota. Det som står på s. 235ö i förundersökningsprotokollet (aktbilaga 38) stämmer inte med som han var när hon såg honom. Robin Pähti var blodig på händerna och fötterna. När hon sade åt honom att sluta skrek han ”håll käften kärring”. Hon gick då tillbaka till köket. Robin Pähti kom då dit och sprang runt och rev i kökslådorna. Han letade väl efter tillhyggen och ville ha yxa, såg och plastpåsar. Hon hade matkassar vid spisen i köket och sopsäckar på hatthyllan i hallen. Själv satt hon då i köket. Hon gav honom inget och sade inget till honom men Robin Pähti sade till henne: ”Mamma, mamma älskar du mig eller ska jag hugga ihjäl dig också”. Samtidigt högg han den räfflade kniven en gång i köksbordet framför henne. Kniven kom i hugget alldeles intill hennes ansikte. Hon trodde då att hon också skulle dö. Robin Pähti återvände sedan med knivar till Peter Jakobssons kropp. Hon uppfattade det som att Robin Pähti var helt jävla borta. Sedan tidigare kan det ha funnits en del märken i köksbordet.

Robin Pähti kom sedan till henne med en sax i handen. Hon tänkte att hon säkert skulle få den i ryggen eller huvudet. Han stannade först någon meter ifrån henne men gick sedan mot henne. Han sade något till henne men hon minns inte vad. Hon vågade inte titta och såg inte vad som sedan hände med saxen. Då kände hon ännu mer dödsskräck än vid händelsen med kniven. Robin Pähti rev också ned persiennerna i köket, med kniven eller saxen. Sedan återvände han till vardagsrummet. Det ligger inte något i vad Robin Pähti sagt om att hon skulle ha haft saxen för att klippa snoppen av Peter Jakobsson.

Hon förstod alltså då att Peter Jakobsson låg död i vardagsrummet och började tänka efter var hon hade sin telefon för att ringa efter ambulans. Först trodde hon att hon hade den i vardagsrummet men hon vågade inte gå in dit. Sedan upptäckte hon att den låg i köket bredvid mikron. Hon tog den och gick in på toaletten och låste om sig för att ringa därifrån. Samtidigt tog hon på sig sina svarta tofflor. Hon lyckades inte ringa eftersom Robin Pähti hörde när hon låste

toalettdörren och då började sparka eller slå på dörren. Hon var mycket rädd, kände dödshot och tänkte att hon inte skulle hinna ringa innan han slagit sig in till henne. En tanke var att ta sig ut genom badrumsfönstret men det var för trångt. Därför gick hon ut i hallen genom toalettdörren.

Robin Pähti sade åt henne att gå in i köket. Han hade då inga kläder på sig. Han var blodig på fötterna och händerna men, vad hon minns, inte på något annat ställe. Hon satt i köket en stund och tänkte att hon på något sätt måste fly därifrån. När hon sedan skulle ta sig ut via hallen pep det till i hennes telefon, som hon hade dold i sin behå. Robin Pähti hörde det, blev vansinnig och tog telefonen ifrån henne och slängde undan den mot skåpet i hallen. När han tog telefonen höll hon den i handen. I samband med det kom Robin Pähti mot henne så att hon fick blod på sig i brösthöjd. Sedan knuffade han henne mot dörrposten så att hon fick en bula i pannan. Efter det sade Robin Pähti förlåt till henne.

Robin Pähti knuffade sedan in henne i köket och sade åt henne att sätta sig ner där. Hon gjorde det men reste sig efter en stund. Hon såg sedan att Robin Pähti höll på att dra ner Peter Jakobssons byxor till vaderna. Peter Jakobsson hade då inte något på överkroppen. När han gjorde det smög hon ut till hallen och tittade därifrån snabbt in i vardagsrummet. Från hallen såg hon att Robin Pähti hade skurit av halva halsen på Peter Jakobsson. Hon såg inte vilken kniv han använde sig av. Byxorna var nog avtagna då. Huvudet var inte borttaget. Hon stängde lägenhetsdörren försiktigt utan att låsa den och sprang sedan till vänster för att komma till Kåre. Där dunkade hon på lägenhetsdörren för att komma in men ingen öppnade vare sig där eller hos hans granne Anita. För att undvika att Robin Pähti skulle se henne gick hon då genom tvättstugan och till baksidan av huset. Nyckeln till tvättstugan hade hon med sig.

Från tvättstugan tog hon hissen upp till Sven-Åke Svensson, en granne som kände sedan tidigare och som bor på andra våningen. Till honom sade hon att det låg en död person i hennes lägenhet och frågade om hon fick låna hans telefon. Sedan ringde hon nästan direkt till polisen. När hon lämnade lägenheten hade hon med sig lägenhetsnycklarna men i övrigt inte något annat än de kläder som hon gick i. Från det att hon vaknade upp till dess att hon lämnade lägenheten tror hon att det gick i vart fall en halvtimme. Från det att hon lämnade lägenheten till dess att hon kom till Sven-Åke Svensson kan det ha gått 20-30 minuter. När hon var hos Sven-Åke Svensson trodde hon att polisen kom nedanför. Hon var då chockad och slängde ut sina lägenhetsnycklar till dem. I stället var det Robin Pähti som kom från soptunnorna som tog emot dem. Hon såg inte att

Robin Pähti var inne på toaletten vid något tillfälle och har inte sett att han duschat eller tvättat av sig. Själv tvättade hon inte av sig vid något tillfälle.

Det är inte hon som har tagit fram julsakerna i sovrummet. Garderobsdörren var hel före denna kväll. Hon har inte ställt några saker framför porten till 5A. Stekpannan (s. 309 i aktbilaga 42) är hennes. Den stod oanvänd på spisen. Det var en annan, större stekpanna som hon använde när hon lagade maten. Hon har inte haft den stekpannan under kvällen och inte heller sett någon annan ha den.

Hon vet inte vad Peter Jakobsson hade i sin ryggsäck. Själv har hon inte lagt ned något i den. Under kvällen hade den stått i den andra soffan. Hon har inte hållit i Robin Pähtis kläder. Vid något tillfälle klädde han av sig men hon har inte sett att han bytte kläder. Själv hade hon samma kläder på sig när hon lämnade lägenheten som när polisen kom. Hon lämnade inte några kläder i tvättstugan. Hon var inte hos någon Schwartz för att få hjälp. Hon vet inte hur skadorna på Ola Eksells har uppkommit. Hon har inte något minne av att hon var ute på balkongen under kvällen och tror inte att hon varit utanför sin lägenhetsdörr innan hon flydde från lägenheten.

Vad Robin Pähti säger om att hon skulle ha dödat Peter Jakobsson är helt sjukt. Hon har inte, som påståtts, lurat ner Peter Jakobsson till Boxholm för att visa honom ”vilken finne hon var”. Besöket var inte för att hämnas för något.

Hon såg inget bråk eller slagsmål mellan Robin Pähti och Peter Jakobsson under kvällen mer än att de gafflade i hallen sedan de kommit ut från sovrummet. De tjafsade då om något men det var inget slagsmål. Under kvällen kramade och pussade hon Peter Jakobsson. Hon gjorde inget ovänligt mot honom.

Hon vet inte heller varför Robin Pähti skulle döda Peter Jakobsson. Vid något tillfälle tidigare hade Peter Jakobsson knuffat ut Robin Pähti från lägenheten. Hon kramade därefter om Robin Pähti, som hon då inte hade sett på länge, och kanske gjorde det Peter Jakobsson litet svartsjuk. Hon vet inte om Robin Pähti och Peter Jakobsson hade haft någon annan kontakt tidigare. Hon vet inte heller om Peter Jakobsson hade något otalt med Ola Eksell frånsett en gång några månader dessförinnan vid ICA då Peter Jakobsson sopade till Ola Eksell sedan det försvunnit en del pengar och öl från hennes bostad. Men därefter blev de två sams igen.

Hon vet inte vilka som använt badlakanet (s. 12n i aktbilaga 42) eller hur det kommit blod på det. Robin Pähtis skor (s. 35ö i aktbilaga 42) har hon inte haft någon kontakt med.

Alla detaljer kring händelsen kom hon inte ihåg alldeles efter denna utan de har kommit fram allteftersom hon tänkt mer kring vad som hände och försökt erinra sig detta. Det hon berättat här är det som hon minns. Hon var inte nykter och tycker att det är mycket konstigt att hon blåst noll klockan fyra på natten. Själv har hon också mått mycket dåligt av detta, särskilt under de två första månaderna. Även många andra har drabbats av händelsen. Hon har varit till kyrkan och fått prata där liksom med olika vänner. Skadorna på armarna (s. 208-210 och 212 i aktbilaga 42) vet hon inte varifrån de kommer. Hon minns inte att Peter Jakobsson använde sin mobil i lägenheten.

Robin Pähti

Han kom att lära känna Kaisu Käyhkö när han som 14-åring hamnade i Ödeshög. Hon köpte ut cigaretter och ibland öl åt honom. Han var ofta hos henne och pratade. Hon var en god vuxen för honom. Det har inte funnits någon osämja mellan dem.

Peter Jakobsson hade han tidigare träffat endast vid ett tillfälle. Det var vid en busskur. När han frågade Peter Jakobsson om något så vände denne honom ryggen. Mer än så var det inte. Ola Eksell kände han också endast flyktigt som en A-lagare i Boxholm. Inte heller mellan dem var det någon osämja.

Kaisu Käyhkö har berättat för honom att Peter Jakobsson vid två olika tillfällen skulle ha slagit eller knuffat henne. Han har också sett märken på henne men inte brytt sig närmare om det. Hennes tidigare man Jouni flög förra året på honom och i självförsvar slog han då tillbaka mot denne. Kaisu Käyhkö hade nämnt för honom att Jouni hade misshandlat henne.

Han minns knappt hur skadan på badrumsdörren ("ROBIN WAS HERE") uppkom. I alla fall är det hans huvud som har orsakat den. Han minns att han då också skar sig på spegeln i badrummet så att han blödde.

Kaisu Käyhkö ringde honom någon vecka före den 3 maj 2013 och sade att hon skulle lura ned Peter Jakobsson till Boxholm för att visa Peter Jakobsson vilken finne hon var. Det var efter att Peter Jakobsson hade knuffat henne i ån. Under torsdagen den 2 maj försökte Kaisu Käyhkö ringa honom vid flera tillfällen. Det var ett tiotal missade samtal. Under veckan pratade han också säkert med henne på telefon. Hon ville väl att Jimmy Borg och han skulle komma över och dricka hos henne. Att han ringde henne den 3 maj kl. 21.58 var för att han då blivit sugen på att dricka. Han frågade vad hon gjorde och hon sade att hon hade fest. Han frågade om han kunde komma över och hon sade att han kunde det. Det var inte tal om att några andra var där. Han trodde att det var de vanliga, Kåre och Ola Eksell. Han var då helt nykter och hade inte heller tagit någon cannabis. Det hade gått två månader sedan han senast rökte cannabis. Alkohol hade han senast druckit tre dagar före den 3 maj.

När han strax efter kl. 22 kom till Kaisu Käyhköns lägenhet bar han jeans med ena benet delvis uppvikt, T-shirt, en blåturkosvit luvtröja och jacka. På fötterna hade han sina blåa Adidasskor. Det var dem som sedan hittades i en påse. Han hade också en vit keps med några ränder och ett New Yorkmärke. Kaisu Käyhkö hade mörka pösiga byxor, mörkt linne och mörkgrön Sweden-tröja. Linnet kan ha varit detsamma som hon hade vid besöket på systembolaget. Han minns inte vad hon hade på fötterna. Peter Jakobsson hade jeans, randig tröja och skinnväst.

Han var alltså helt nykter när han kom till lägenheten. Kaisu Käyhkö var då full. Peter Jakobsson var trött från början men piggnade till en stund efter att han kommit dit. Ola Eksell satt och halvsov i fåtöljen. Kaisu Käyhkö var litet uppåt i humöret. Själv drack han av Kaisu Käyhköns hemgjorda vin från det att kom. Hur mycket minns han inte, kanske var det motsvarande ungefär en flaska vin under cirka två timmar. Han blev onykter och drack av vinet till dess han somnade. Efter att han vaknat drack han inget. Peter Jakobsson gav honom också oxazepamtabletter. Alla fyra tog av dem.

Ungefär 40-60 minuter efter att han hade kommit till lägenheten sade Kaisu Käyhkö att Ola Eksell hade kissat ner sig i soffan och ville att de skulle hjälpa till att ta ut honom. Själv hade han hört att Ola Eksell dessförinnan yttrade litet fylleord. Peter Jakobsson och han bar då ut Ola Eksell, som var lealös, till gräsmattan utanför huset. Han höll i armarna medan Peter Jakobsson höll i benen. I trappen vaknade Ola Eksell till litet och fattade tag i hans armar och skrek omkring sig. När de sedan skulle lägga ner Ola Eksell på gräsmattan till vänster utanför entrén vägrade

denne att släppa honom. Han sade då släpp och slog till Ola Eksell men denne släppte honom ändå inte. Han tilldelade då Ola Eksell ytterligare ett slag. Båda slagen var med knuten hand och träffade på Ola Eksells haka eller kind. Vad han såg förorsakade de ingen skada. Han minns inte att de sade något annat till Ola Eksell. Peter Jakobsson sparkade sedan Ola Eksell. Vad han minns har han inte sett något blod eller någon stekpanna (jfr s. 330-331 i förundersökningsprotokollet). Han minns dessa händelser rätt så tydligt (jfr s. 282 och 290 i förundersökningsprotokollet). Han såg att Ola Eksell hade fått en smäll på näsan så att det kan ha skvätt blod på honom (s. 353ö i förundersökningsprotokollet). Han har inte anpassat sin berättelse om detta efter utredningen.

Porten hade gått i lås så han klättrade in på balkongen till Kaisu Käyhkö's lägenhet för att öppna åt Peter Jakobsson, som då var kvar utanför. Han tror att han tog ett glas vin innan han efter en till en och en halv minut släppte in Peter Jakobsson. Ola Eksell låg då på rygg där de hade lämnat honom och han såg inte att denne var skadad. Han borde ha märkt om Ola Eksell varit kraftigt skadad i ansiktet. Cirka 30-40 minuter senare gick han ut på balkongen för att se om Ola Eksell låg kvar. Därefter gick han ut och hjälpte Ola Eksell att komma upp på fötterna och ledde honom någon meter fram till där asfalten började. Därifrån stappade Ola Eksell vidare svamlade något ohörbart. Det var det sista som han såg av Ola Eksell. Han såg inte några skador på denne. Han vet inte om Kaisu Käyhkö var med honom ut.

Kaisu Käyhkö, Peter Jakobsson och han fortsatte sedan att festa och dricka i lägenheten. Klockan kan då ha varit 23-23.30. Vid något tillfälle kan de ha varit ute och rökt på balkongen.

Balkongdörren stod på glänt. Stämningen var rätt bra till dess att Kaisu Käyhkö och Peter Jakobsson började tjafsa med varandra. Det rörde sig om sådant som hade hänt tidigare, om att Peter Jakobsson hade knuffat henne i vattnet och slagit henne. Hon påstod att han var en jävla fitta, som slog tjejer. Peter Jakobsson blev då arg och kallade henne för samma sak och sade åt henne att hålla käften men det var inget slagsmål mellan dem. Det slutade med att han själv ställde sig upp och sade åt dem att sluta bråka. Peter Jakobsson knuffade då tillbaka honom ned i soffan varpå han knuffade tillbaka litet grand på Peter Jakobsson. Sedan var det stilla en stund mellan Kaisu Käyhkö och Peter Jakobsson.

Vid ett tillfälle var Peter Jakobsson och han i Kaisu Käyhkö's sovrum och pratade med varandra. Det var då städat där. Peter Jakobsson frågade om han kunde fixa hasch och han sade att han kunde det men inte just den kvällen. Sedan lade han sig i den gula soffan i vardagsrummet och

somnade. Det var nog vid midnatt eller strax därefter. Kaisu Käyhkö och Peter Jakobsson var då kvar i vardagsrummet. Han vaknade sedan av sig själv utan att veta hur länge han hade sovit. De kläder som han då hade på sig var jeansen, t-shirten och kalsongerna. Luvtröjan hade han som täcke. Han hade inget på fötterna.

Det första han såg var Peter Jakobsson, som låg på golvet framför den andra soffan med fötterna mot honom. Överkroppen, bröstkorgen var blodig och det fanns ett kanske tio cm långt snitt på halsen. Där var inte jättemycket blod. Det var mindre blod än på de bilder som finns i brottsplatsundersökningen. Peter Jakobsson hade den randiga tröjan och jeansen helt uppdragna. Han tänkte inte på om det fanns några knivar eller liknande i närheten. Snabbt kände han om Peter Jakobsson andades genom att sätta handen ovanför näsan. Han har för sig att han också kände på halspulsen på den andra sidan i förhållande till snittet.

Kaisu Käyhkö satt och grät i köket på stolen som var vänd mot vardagsrummet. Han frågade henne vad fan det var som hade hänt, vad fan hon hade gjort. Hon sade att Peter Jakobsson hade försökt att gå emot henne igen och att hon då hade huggit ned och dödat honom. Hon sade inte något om att hon skulle ha varit i annan fysisk kontakt med Peter Jakobsson. Han satte sig då ned för att lugna henne. Hon sade att allt var kört, med hennes barn och annat. Han sade att det inte behövde vara det utan att om det skulle gå helvete med detta så skulle han hjälpa henne och ta på sig allt. Kaisu Käyhkö hade ju som ingen annan hjälpt honom mycket med hushåll, mat och som samtalspartner under de motgångar som han haft i livet.

Sedan kom han på idén att avlägsna huvudet från kroppen och sade åt Kaisu Käyhkö att göra det. Han vet inte hur han tänkte mer än att han ville hjälpa henne att komma från situationen genom att försvåra utredningen. De skulle kunna lägga huvudet och resten av kroppen på olika platser. Sedan han nämnt det en gång gick Kaisu Käyhkö in i vardagsrummet och han såg när hon började skära av huvudet. Han har för sig att hon använde brödkniven. Själv satt han kvar vid köksbordet på stolen närmast trapphuset (vid glaset s. 23 i aktbilaga 42). Därifrån såg han till en början när hon gjorde det men efter en stund sänkte han huvudet till knäna. Det pågick i 30-40 minuter. Han gick inte runt i köket och drog inte ut knivlådor. Han vet inte när Kaisu Käyhkö tog fram de olika knivarna men senare såg han dem under bordet i vardagsrummet. Innan Kaisu

Käyhkö började med detta vinklade han persiennerna i vardagsrummet. Numera ångrar han dagligen att han inte hindrade Kaisu Käyhkö att skära av huvudet men han lät henne göra det.

De stod sedan båda i hallen när det plingade till i Kaisu Käyhköns telefon. Hon tänkte då ringa till någon efter hjälp. Han greps litet av panik inför att ytterligare en person skulle blandas in i detta som han kände att han var lika delaktig i som hon. Han bad henne därför att ge honom telefonen och hon lämnade frivilligt över den till honom. Han trodde att hon hade kontaktat någon annan vilket han sade till henne han inte ville och slet därför sönder telefonen. Han hade då ingen fysisk kontakt med henne. Detta var innan han hämtade plastsäckarna i hallen.

Han gick sedan in i vardagsrummet. Huvudet var då av och låg framför kroppen. Han såg att Kaisu Käyhkö började dra ned byxorna så att hela kroppen följde med. Hon drog av byxorna helt och slängde undan dem. Han tänkte inte på om hon då öppnade knapparna eller drog upp gylfen. Sedan började hon dra ned kalsongerna. Hon höll en sax i handen. Han tog tag vid handleden till den hand som hon höll saxen med och tog ifrån henne saxen med den andra handen. Samtidigt ropade han åt henne: ”Vad fan håller du på med?”. Med ganska arg röst svarade hon: ”Jag ska skära kuken av den jäveln”. Han gick då fram till henne och sade att det räckte, att det var bra nu och att hon gick för långt. Han fattade tag i hennes handled och slet den öppna, blodiga saxen från henne. Han kan sedan ha slängt den. Han minns inte om han höll saxen i sin högra eller vänstra hand. Det var den enda fysiska kontakten som han hade med Kaisu Käyhkö. Hon var väl sedan kvar i vardagsrummet en liten stund.

Sedan gick han tillbaka till köket och satte sig på samma stol igen. I ren frustation satte han saxen i väggen till vänster om sig och tänkte vad fan är det jag håller på med egentligen. Han fattade inte vad det var som han bevittnade. Det kändes som en jävligt dålig dröm. Själv har han ett våldsamt förflutet men det här tog priset, något sådant trodde han aldrig att han skulle få vara med om. Han gick väl sedan och tog fram en eller två av de svarta sopsäckarna från hatthyllan. Det var en oanvänd säck. Han tänkte att han måste lägga huvudet i något. Han tog en av säckarna och gick och lade huvudet i den tillsammans med knivar och annat som han plockade upp efter Kaisu Käyhkö från olika platser i vardagsrummet. Knivarna låg litet överallt på golvet i vardagsrummet. Han tog huvudet med ena handen i örat och den andra under halsen och lade ned det i säcken. Plastsäcken låg då vid dörrkarmen till köket. Han vet inte om det redan låg något i den. Han har inte lagt tillbringaren eller någon ölbuk i den. Han gjorde detta för att hjälpa Kaisu Käyhkö. Han

vet inte om hon då var i sitt sovrum eller i köket. Sedan ställde han säcken i hallen. Han såg att dörren till balkongen var öppen och stängde den efter att han lagt huvudet i säcken.

Därefter klädde han av sig och gick in i duschen. Kaisu Käyhkö var då kvar i lägenheten men sade att hon måste gå ut för att få litet luft och lämnade lägenheten strax efter att han gått in i duschen. Han kände sig äcklig och var smutsig och blodig på fötterna och ville därför duscha. Han vet inte om det fanns blod på hans byxor. Han bytte sedan till andra kläder eftersom han var så äcklad av att ha samma kläder på sig. Han rev i Kaisu Käyhkö's garderober för att hitta andra manskläder, som han visste att hon hade där. Han minns inte varför det var oreda i hennes sovrum. Han kan inte svara på varför den ena garderobsdörren låg på sängen och den andra var skadad. Han tror inte att han tagit ut julsakerna. Hans egna kläder låg i hallen. Kaisu Käyhkö var ganska blodig på sina händer, mage och byxor. Han såg inte att hon tvättade av sig.

Han lämnade sedan lägenheten för att leta efter Kaisu Käyhkö. Han minns inte att han då hoppade ut genom sovrumsfönstret men har senare förstått att han måste ha gjort det. Han hade inte något med sig. Han trodde inte att Kaisu Käyhkö hade gått till någon annan. Han minns att han inte gick ut ur lägenheten mer än en gång, dvs. den gång då han blev gripen av polisen. Innan han greps gick han lugnt mot polisen men sedan blev han litet arg men han försökte inte att angripa poliserna eller slita sig loss.

Han är säker på att han hade sin egen mobil med sig till Kaisu Käyhkö men vet inte vart den sedan tagit vägen. Han hade lagt den på bordet innan han somnade. Vid ett tillfälle, innan han duschade men efter att han burit ut platsäcken till hallen, tog han Peter Jakobssons mobiltelefon och ringde till sin.

Som han minns det har han inte tagit någon befattning med Peter Jakobssons plånbok. Kaisu Käyhkö gav honom Peter Jakobssons rock och sade åt honom att göra sig av med Peter Jakobssons id-kort. Han vet inte varför Peter Jakobssons mobiltelefon och bankkort senare påträffades i en ficka på hans jeans. Anledningen till att han vid polisförhör (s. 319m i förundersökningsprotokollet) har uppgett att han väl tog id-kortet och bankkortet var nog för att han under förhöret fått information om de påträffats i hans kläder. Det kan ha varit Kaisu Käyhkö som lagt dem i hans byxor.

Att han vid förhören den 4, 5 och den 6 maj 2013 (s. 273-285 i förundersökningsprotokollet) sade att han inte mindes något var för att han ville försvara Kaisu Käyhkö. Han ljög alltså och ville inte säga något. Det var först senare som han kom på att Peter Jakobsson hade ett snitt över halsen. Vid förhöret den 30 maj vände han bara på historien om vem som gjorde vad (s. 295 tredje stycket i förundersökningsprotokollet). Det Kaisu Käyhkö gjorde sade han att han gjorde. Han ville då ta visst ansvar för det hela och skydda henne och sade därför att det var han som hade separerat huvudet från kroppen. Det som står på s. 295 fjärde stycket i förundersökningsprotokollet stämmer till viss del med det han nu berättat. Vid förhöret den 7 juni (s. 299 fjärde stycket i förundersökningsprotokollet) mindes han inte att halsen var avskuren. Han ville sedan hålla på sin historia så långt det gick (s. 299 sista stycket i förundersökningsprotokollet). Han trodde inte att Kaisu Käyhkö skulle vara tyst så länge om vad som verkligen hänt. Han har också vid polisförhören frågat om hon berättat något ännu. Några dagar före huvudförhandlingen bestämde han sig för att berätta hela sanningen. Den har han naturligtvis känt till hela tiden.

Han tror inte att han har sagt riktigt så som det står på s. 300m i förundersökningsprotokollet. Till exempel tog han, vad han kommer ihåg, inte på sig strumporna. Han tog soppåsar och inte påsar från kökslådan längst ned. Han skar inte heller av Peter Jakobssons huvud även om han kan ha sagt det vid förhöret. Han var trött och läste inte igenom förhørsutskriften så noga.

Han har sagt som det står i förhöret s. 303 andra stycket i förundersökningsprotokollet. Att han sade att Kaisu Käyhkö då hade lämnat lägenheten var för att han ville stärka sin historia genom detaljer. Han vet inte varför han sagt det som står på s. 303 sjätte stycket i förundersökningsprotokollet. Kaisu Käyhkö lämnade frivilligt sin mobiltelefon till honom (s. 303f. och s. 304m i förundersökningsprotokollet). Det han menade var att han slog sönder telefonen innan Kaisu Käyhkö lämnade lägenheten. Vid förhöret ville han inte säga som det var om saxen utan ville försvara Kaisu Käyhkö (s.304n i förundersökningsprotokollet). Han är helt säker på att han hade både t-shirt och jeans på sig när han var i lägenheten och att han alltså inte sprungit omkring naken.

Kepsen som han hade på sig när han greps (s. 35 i aktbilaga 42) är Peter Jakobssons. Han hade bråttom när han skulle ut och tog den första bästa som låg på hatthyllan. Han vet inte varför det

anträffats Peter Jakobssons blod på den. Han hittade inte sina egna skor när han skulle gå ut utan tog det första bästa paret. Dessa hade han inte haft på sig tidigare under kvällen. Han vet inte varför blod fanns på dem. Han gick barfota i lägenheten och inte med dem på sig. Han vet inte varför han sade det som finns antecknat på s. 314y i förundersökningsprotokollet. Han har ingen kommentar till det som han sagt på s. 321-323 i förundersökningsprotokollet. Han tänkte sig in i vad Kaisu Käyhkö gjorde och vad som hände då. Det han sagt på s.324 i förundersökningsprotokollet var efter att han tagit in information från förhöret och satt sig i Kaisu Käyhkö's ställe. Han minns inte allt detaljerat. När han gick förbi Peter Jakobsson såg han att huvudet låg lutat åt sidan och att det fanns ett snitt på sidan. Han har inte ändrat på mer än detaljer i sina tidigare förhørsutsagor (s. 325 i förundersökningsprotokollet). Själv har han tidigare lämnat så litet information som möjligt eftersom sanningen inte framkommit från annat håll. Detta gäller även om det han sagt om saxen (s. 336 i förundersökningsprotokollet). Att han tidigare sagt att Kaisu Käyhkö lämnat lägenheten innan han duschade har inte varit för att hon i så fall skulle kunna ta med sig ryggsäcken ut.

Alla skador som Peter Jakobsson haft i bröstet har uppkommit när han sov och Kaisu Käyhkö gick lös på Peter Jakobsson. Efter att han vaknat såg han inte att hon skadade Peter Jakobsson bortsett från avlägsnandet av huvudet. Möjligen kan hon ha tillfogat någon skada när han i köket satt i en sådan vinkel att han inte såg vad hon gjorde. Han kan inte säga mer om det än att det var när hon drog ner byxorna. Vad han vet har hon inte varit mer i vardagsrummet. Att knivskadan i ljumsken funnits trots att det inte funnits någon motsvarande skada i jeansen måste ha berott på att hon dragit ned jeansen innan hon tillfogade denna skada.

Han minns inte om Kaisu Käyhkö hade på sig det vita eller mörka linnet när hon skar av huvudet (jfr s. 288n i förundersökningsprotokollet). I vart fall hade hon den svarta tröjan över det och samma pösiga byxor på sig som hon hade haft tidigare. Hon hade inte på sig byxorna med knapparna tidigare under kvällen (s. 36 i aktbilaga 42). Han tänkte inte på om hon hade något på fötterna. Hon hade samma byxor på sig under hela kvällen.

Han har inte en aning varför Kaisu Käyhkö sagt att han har hotat henne med kniv eller sax. Förmodligen är det för att förstärka hennes historia kring mordet (s. 301 andra stycket i förundersökningsprotokollet). Han vet inte varför hennes fingeravtryck inte har anträffats på saxen.

Det som han nu berättat är sanningen och allt som han minns av händelserna under natten. Han minns inte att han bett Kaisu Käyhkö om ursäkt för något.

Ola Eksell

Första gången han träffade Kaisu Käyhkö var på järnvägsstationen för kanske tre år sedan. Med en kamrat besökte han henne därefter sedan hon hade flyttat till Boxholm. De umgicks mer under år 2012 än 2013. Han kamperade ofta hos henne efter att ha festat där. Av andra har han hört att Kaisu Käyhkö kan tända till efter att ha druckit alkohol. Själv har han inte märkt så mycket av det. Någon gång kan hon ha blivit förbannad på honom och kastat ut honom när han tärt för mycket på henne. Hon har inte slagit honom men vid något tillfälle dragit honom i håret. Själv blir han inte på något särskilt sätt efter att ha druckit.

Peter Jakobsson träffade han samtidigt med Kaisu Käyhkö. En och en halv månad före denna händelse hade Peter Jakobsson slagit honom efter att ha sagt att han hatade kompijuvar. Det handlade nog om några pengar som hade försvunnit hos Kaisu Käyhkö. Hon hade också berättat för honom att Peter Jakobsson hade knuffat henne i ån. Kaisu Käyhkö har inte visat honom blåmärken som Peter Jakobsson skulle ha tillfogat henne. I vart fall har han inte lagt det på minnet. En kamrat till honom har sagt att han sett att hon var blåslagen (jfr s. 271 tredje stycket i förundersökningsprotokollet). Som han uppfattat Kaisu Käyhkö så ville hon inte träffa Peter Jakobsson något mer eftersom hon tyckte att han hade varit taskig mot henne. Vid ett tillfälle berättade Kaisu Käyhkö för honom att Peter Jakobsson hade krossat hans telefon. Själv minns han inte det. Anledningen var kanske svartsjuka eller att han var bra kompis med Kaisu Käyhkö. Han hade själv inte märkt av någon svartsjuka men Peter Jakobsson och han ju å andra sidan inte träffats så mycket.

Robin Pähti hade han träffat två gånger tidigare. Den ena gången var hos Kaisu Käyhkö och den andra på byn när Robin Pähti kom på cykel. Vid tillfället hemma hos Kaisu Käyhkö var Robin Pähti berusad, svärkontaktad och knepig, t.ex. genom att hoppa upp och sätta sig bakom en soffa och allmänt bete sig konstigt. Vid det tillfället frågade Robin Pähti honom om han visste någon som hade tabletter. Litet svagt minns han också att Robin Pähti tjatade på Kaisu Käyhkö om

piller. Robin Pähti har aldrig varit elak mot honom. Om Robin Pähtis och Kaisu Käyhkös förhållande vet han inte mer än att de kände varandra.

Han vill minnas att han träffade Kaisu Käyhkö uppe på byn mitt på dagen den 3 maj. Efter att de druckit en del öl lämnade Kaisu Käyhkö honom och han följde med sin vän Kåre, Torbjörn Andersen, hem till denne. De åt och såg på TV varefter Kåre somnade. Vad han tror vid 20-tiden kom han på att Kaisu Käyhkö hade vin hemma. Han var då inte nykter men inte heller full. Han väckte Kåre och frågade om denne ville följa med hem till henne men han ville inte det. Han gick därför själv till Kaisu Käyhkö. Han tog för givet att han var välkommen hos henne. Han visste inte att Peter Jakobsson var där. Hade han vetat det, hade han inte gått dit eftersom han var litet rädd för Peter Jakobsson efter den tidigare händelsen.

När han kom in i vardagsrummet såg han att Peter Jakobsson låg med bar överkropp under en filt och sov. Han minns att Kaisu Käyhkö och han sedan satt och drack vin i köket. Hans nästa minnesbild är att Kaisu Käyhkö gick in och satte på stereon. Peter Jakobsson vaknade och var med och dansade. Vad han minns gjorde han själv inte det men är inte helt säker. Han blev litet orolig när Peter Jakobsson vaknade och var nästan på gång att då gå därifrån.

Efter en stund kom Robin Pähti över balkongräcket och in i lägenheten. Då tänkte han att de två går inte ihop och kände sig ännu mer obehaglig till mods. Själv har han ett långt missbruk och erfarenhet av missbrukare. Han har också arbetat åtta år på psyket som utbildad mentalskötare. Han känner igen människor och beteenden och detta kändes inte bra. Det kändes som att det skulle hända något. För egen del är han rädd av sig och ville inte vara med om bråk eller slagsmål. Inte lång tid efter att Robin Pähti kommit sade han därför till att han skulle gå hem. Han skulle då gå tillbaka till Kåre, som bor cirka 800 meter från Kaisu Käyhkös lägenhet.

Han gick ut och tog på sig skorna. Han vet inte om han då hade sin tröja på sig. Han minns att han själv gick nedför trappan och öppnade och gick ut genom porten. Sedan minns han inte något förrän han vaknade någonstans på asfalten. Hur han hamnat där minns han alltså inte. Inte heller vet han varför han tappade minnet, om det var av något slag eller annat. Han brukar inte drabbas av total minnesförlust efter att ha druckit. Han såg ingen som slog honom.

Han hade mycket svårt att ta sig upp från asfalten. Han har för sig att han låg i gången till vänster vid förrådet. Han hade ont så att han inte kunde stödja sig men tog sig upp själv. Han ramlade emellertid flera gånger, på gräs och en gång i en buske. Han kan ha legat där i kanske upp till en timme. Efter mycket om och men kom han hem till Kåre. Han minns det inte men någon måste ha öppnat porten åt honom. Innanför ytterdörren insåg han att han inte skulle klara av att gå uppför trapporna och lade sig därför ned på golvet innanför. Han kan inte säga hur länge han sedan låg där.

Därefter lyckades han släpa sig upp till Kåres lägenhet, som är på andra våningen. Kåre har sagt honom att det var framåt fyratiden. När han kommit till Kåre satte han sig i en stol och somnade. När han vaknade tog Kåre av honom tröjan, som var helt söndersliten och nedblodad, och slängde den. Han sade till Kåre att han trodde att han hade ramlat och fått armen under sig men Kåre trodde inte på det. En granne hjälpte honom sedan att tvätta av sig och badda såren och uppmanade honom att lägga kläderna i en hink med kallt vatten så att hon senare skulle kunna tvätta upp dem åt honom. Sedan gick han till byn och köpte sex halvliters öl, 5,2 %. Av dem hade han druckit fem när polisen kom.

När han sedan var på sjukhuset och vid de första polisförhören trodde han fortfarande att skadorna var på grund av att han själv hade ramlat på vägen till Kåre. Det var för att han hade vaknat på asfalten. Röntgenläkaren sade emellertid att han kunde glömma att det skulle vara orsaken utan att han i stället hade blivit utsatt för extremt våld. Han kan emellertid inte se det minsta skäl för Robin Pähti att misshandla honom.

Den skada på hans mage som polisen dokumenterat var en gul och blå missfärgning stor som en fotboll ungefär. Han hade också en liknande skada på låret. Fotografierna som i anslutning till rättsintyget (s. 237 i aktbilaga 42) togs på söndagen den 5 maj. Hans vänstra axelled opererades under tisdagen den 7 maj. Den värker fortfarande hela dagarna och han tar smärtlindrande medicin till och från utan att det hjälper. Värst är det på nätterna. Enligt läkaren kan han kanske få tillbaks 70-80 procent av rörligheten och styrkan i axeln men den kommer aldrig att bli bra. Den kraftiga smärtan kommer enligt läkaren att kvarstå i upp till ett år. Han går på sjukgymnastik. Han fick erbjudande om psykologhjälp men tyckte till en början att han inte mådde så dåligt. Det berodde nog på det morfin som han medicinerades med. På senare tid har han haft sömnsvårigheter med mardrömmar och tankar kring vad som kunnat hända. Han har också blivit

nojjig och har svårt att gå ut bland folk. Han har nu påbörjat samtal varannan vecka hos en diakonissa vid Svenska Kyrkan vilket passar honom bättre än en psykologkontakt.

Han har inte yrkat någon ersättning för inkomstbortfall eftersom han inte har haft något arbete. Den senaste tiden har han druckit mycket alkohol. Sedan tre år har han inte hållit på med droger så att han var positiv på cannabis kom som en överraskning.

Vittnesbevisning

Linus Stark (granne)

Emma Nilsson och han bor tillsammans med deras barn i en lägenhet på översta våningen på Dalgårdsgatan 11 B. Porten till Dalgårdsgatan 7 D är på andra sidan innergården. Att avståndet dit är 80 meter på markplanet kan stämma. Man ser bra dit från deras lägenhet och han brukar prata över gården med en kamrat som bor där.

När Emma Nilsson och han på fredagen den 3 maj just hade gått och lagt sig hörde han en massa ljud. Det slog i soptunnan utanför porten till Dalgårdsgatan 7 D. Han tror att det var vid 23-tiden. Emma Nilsson och han gick samtidigt upp till fönstret för att se vad det var.

Han såg då en man med blå tröja stå böjd över och prata med en man som låg på sidan på en gräsmatta framför porten till Dalgårdsgatan 7 D. Mannen som låg ned hade litet mörkare kläder. Möjligen kan där ha varit ytterligare en man. Det minns han inte säkert men han är säker på att där var en man med blå tröja. Mannen som låg på marken hade en mycket mörk röst men han kan inte säga något mer om honom än att han såg ut att vara berusad. Mannen med den blå tröjan var böjd över mannen som låg ned och dunkade med en stekpanna mitt på huvudet på honom. Det var åtminstone ett slag som varken var löst eller jättehårt. Han märkte ingen speciell reaktion från mannen som låg ned.

Sedan gick mannen med stekpannan in genom porten. Låset är trasigt men porten hölls upp av en man i grå tröja. Båda gick in i porten. Mannen med den blå tröjan höll då stekpannan i handen. Själv stod han kvar en stund i fönstret och hörde att mannen som låg ned mumlade.

Efter troligen litet mindre än en minut kom mannen med den blå tröjan ut igen och var då i sällskap med mannen med grå tröja. Mannen med blå tröja hade fortfarande stekpannan i handen och skrek åt mannen som nu låg på rygg. Därefter slog mannen med blå tröja på nytt den som låg ned i huvudet med stekpannan. Han som låg ned sade ”vad kommer du här och slår mig om” eller något liknande. Han tror att mannen med den blåa tröjan vid detta tillfälle totalt utdelade omkring fyra slag med stekpannan. Det slutade med att mannen lämnade över stekpannan till mannen med grå tröja, som kastade upp den på taket till förrådet intill och sedan började prata med mannen som låg ned. Därefter kom finskan, Kaisu Käyhkö, ut på sin balkong och sade: ”Robin kom in” eller något liknande. Han vet inte till vem av de två som hon riktade sig. Mannen med den blå tröjan gick då till den liggande mannen och sparkade denne på sidan. Mannen med grå tröja gick därefter fram och pratade med mannen som låg ned. Sedan gick de två männen in igen. Vid detta tillfälle var de ute längre än den förra gången.

Emma Nilsson och han stod sedan kvar i fönstret och tittade en stund men han kan inte säga hur länge. Mannen som låg ner var under hela den tiden kvar på gräsmattan. Han tänkte att han skulle ringa till ambulansen men det blev inte så utan de gick och lade sig. Det brukar inträffa en hel del vid uppgången till 7 D. Emma Nilsson och han var hela tiden tillsammans i fönstret.

Vad han har sett var det bara mannen med den blå tröjan som utövade våld mot den liggande mannen. Det var mörkt men upplyst med gul belysning från lyktstolpar och från en lampa i gången vid förrådet. Deras fönster var öppet. Det han hörde var mannen som låg på marken och när Kaisu Käyhkö ropade på Robin. I övrigt hörde han bara mummel.

Mannen med den blå tröjan var smalare än mannen med grå tröja och kanske också litet kortare. Han vet inte om den ena var äldre än den andra. Mannen med grå tröja var litet grövre i kroppsbyggnaden men inte tjock. Båda hade vanliga luvtröjor med uppfällda luvor. Den blåa tröjan var mönstrad, som han uppfattade det med orange, oregelbundet formade tre- eller fyrkanter. Huvudfärgen var mörkare blå. Den mannen hade jeans på sig. Det kan stämma att mannen med blå tröja var 180-190 cm lång men han är osäker på det. (s. 141 i förundersökningsprotokollet).

På morgonen därpå såg han att var det polisavspärningar överallt. När han då gick ut för att träna berättade han för polisen var stekpannan låg. Polismannen, som hette Mats, skrev då upp litet av vad han sade. De stod då vid Dalgårdsgatan 5.

Emma Nilsson (granne)

Strax före kl. 23 när Linus Stark och hon hade gått och lagt sig hörde de att det var folk ute på gården. Det var i och för sig inget konstigt med det men det lät ovanligt mycket. De satte sig därför vid fönstret och kollade. Hon såg då att det låg någon, som hon uppfattade det en man, på gräsmattan till höger om porten till 7 D.

En eller två män stod bredvid mannen som låg ned. Den ena var i 20-årsåldern och hade en färgglad tjockare tröja, blågrön eller liknande. Den kan ha haft luva men hon minns inte om luva var uppfälld. Att hon tyckte att han var i den åldern var för att han hade sådana kläder men också för hur han lät. Den andra mannen var nog något äldre, kanske 30-40 år. Han hade litet mörkare kläder, byxor och en tröja. Det var svårt att se närmare eftersom det var litet skumt därnere. Hon uppfattade männen som ungefär lika långa och med normal kroppsform även om den äldre kan ha varit något längre än den andre (s. 147y i förundersökningsprotokollet) och den yngre litet smalare.

Den av männen som hon uppfattade som äldre kan ha kommit ut något efter den andre men den mesta tiden var de där båda två. De två pratade och skrek och han som låg ned sluddrade. På rösten uppfattade hon honom som onykter. De som stod upp sade till honom som låg ned att han inte skulle komma dit och vara något. Han som hade den blågröna tröjan slog på överkroppen på honom som låg ned med något som såg ut som en stekpanna. Att det var en stekpanna såg hon när mannen sedan var vid porten. När han slog lät det också som när man knackar i en stekpanna. Det var kanske ett par slag. Den som hon uppfattade som yngre sparkade eller slog också mannen som låg ned. Den äldre av dem ryckte till sig stekpannan och kastade upp den på taket till förrådet bredvid. Efter ett tag gick de två männen in men han som hon uppfattade som yngre kan ha stannat kvar litet längre än den andre. Vad hon minns utövade inte den som hon uppfattade som äldre något våld utan stod mest bredvid och pratade.

Hon gick sedan och lade sig men sedan började det låta igen därutifrån. Hon som bor i lägenheten vid 7 D kom ut på balkongen och ropade på Robin. Hon kände på rösten igen henne som Kaisu Käyhkö.

Det var skumt men gick att se. I porten till 7 D fanns ett lysrör och hon tror att det fanns yttre gatubelysning och lyse från gången vid förrådet. Att hon kunde se färger var för att männen stod vid porten under belysningen.

Det är så vanligt att sådant händer där och hon tänkte att de klarade sig själva. Därför ringde hon inte efter ambulans.

Malin Jonsson (granne)

Hon bor på Dalgårdsgatan 11 C. På kvällen den 3 maj låg de och tittade på film när de hörde någon på gården. De tittade ut och såg att det var rörelse på Kaisu Käyhkö's balkong. Hon hade tidigare pratat med Kaisu Käyhkö, som hon kände som granne.

Hon gick upp och tittade ut genom den vinklade persiennen till det stängda fönstret. På Kaisu Käyhkö's balkong såg hon Kaisu Käyhkö, en för henne bekant person som heter Ola och därutöver två män, som hon inte sett tidigare. Hon hörde musik och kanske såg det ut som att de dansade. De var först på balkongen och rökte och gick in efter en stund. Själv lämnade hon fönstret efter en liten stund och gick och lade sig. Hon har inte sett något på balkongen senare under natten.

När hon tittade ut måste det ha varit mellan kl. 23 och 24 den 3 maj efter som de just gått och lagt sig. De tittade på en film, District 9 på TV4, som började vid 23-tiden och slutade vid 00.30-tiden. Hon är säker på dessa uppgifter (jfr s. 154 i förundersökningsprotokollet). Hon minns att de hörde en plåtsmäll. Det var precis i slutet av filmen. Den hade startat när de lade sig i sängen. Hennes övriga iakttagelser var under filmens gång.

Rickard Larsson (granne; åberopad av Robin Pähti)

Han bor i en lägenhet på våningen över Kaisu Käyhkö's lägenhet men på andra sidan porten. När han sov vaknade han av att det var ett himla liv utanför. Det var kanske kring midnatt. När han

tittade ut genom fönstret såg han en berusad man i 50-60-årsåldern som låg på gräset nedanför hans fönster och som verkade vara medvetslös. Mannen hade jeans på sig. Sedan gick han och lade sig igen men vaknade av ett ännu värre liv utanför. När han tittade ut såg han att Kaisu Käyhkö, som han känner igen, hade gått ut till mannen och hörde att hon skrek åt denne att han måste resa sig upp och gå därifrån och att polisen annars skulle komma och hämta honom. Hon försökte också få upp mannen på benen med hjälp av väggen men lyckades inte med det. Från trappuppgången kom det då ut en yngre man, som hade mörka kläder och som lyckades få upp mannen på benen och sade att han skulle hjälpa honom hem. Den yngre mannen ledde sedan den äldre genom gången som går bort mot parkeringen. Den äldre mannen mumlade mest för sig själv. Det var det sista som han såg av detta men han vaknade på nytt när polisen kom dit.

Merit Lindgren (polisman som kom till platsen)

Hon var på jobb i Linköping när LKC ropade ut att det hade skett ett mord i Boxholm och att mördaren skulle vara kvar på platsen och springa runt med en kniv. Anmälaren som ringt in skulle också ha blivit hotad men flytt. Hon fick också ett namn på den misstänkte mördaren.

Tillsammans med en dubbelpatrull åkte hon som singelpatrull i hundbil med hund från Linköping till Boxholm. Båda patrullerna stannade först till före adressen för att rådgöra om de skulle vänta in det yttre befälet, som skulle komma från Motala. De kom fram till att det var viktigare att snabbt komma fram till platsen. Ambulansen, som kom dit samtidigt, visade på en väg som de kunde komma in. Medan ambulansen väntade vid bommen körde de in på gården med polisbilarna och stannade framför porten till 7 D. Där lyste det endast från en lägenhet på bottenplanet till vänster om porten. Det var den inritade lägenheten på s. 2 i aktbilaga 42 (bilaga L). Hon kom först fram med sin bil och såg när hon stannade till att en person rörde sig inne i bottenvåningen till vänster om porten. Som hon uppfattade att det var innanför köksfönstret. Hon minns inte om där var persienner. Det hon såg var beige, antingen en beigeljus tröja eller en bar överkropp. Hon satt då fortfarande kvar i bilen. Det var mörkt när de kom fram men hon minns inte exakt vad klockan var.

Hon gick bak i bilen för att förbereda sin hund inför en eventuell inbrytning. Med sina två kollegor pratade hon om hur de skulle göra. De kom in genom porten, som var olåst eller stod uppställd. Kollegorna gick före och hon gick med hunden bakom. Kollegorna konstaterade att

lägenhetsdörren var låst så de kom inte in den vägen utan gick ut igen. Samtidigt hade en annan patrullbil kommit dit och hon beordrade den att täcka upp på baksidan. Allt detta tog några minuter.

När de stod utanför huset hörde hon att en kvinna ropade bakom hennes rygg från en balkong. Hon såg inte vem det var. Hon ropade tillbaka att det var låst. Kvinnan svarade att det var hennes lägenhet. Hon uppmanade då kvinnan att komma med nyckeln så att de kunde komma in. En kollega gick fram och tog kontakt med kvinnan. Samtidigt kom en man gående mot henne. Kvinnan kastade då ner sina nycklar till den mannen. Det var samma man som sedan greps. Hon förstod då inte hur detta hängde ihop.

Den person som kom fram mot henne var litet fladdrig och det kändes som att han var väldigt lättkränt och skruvad. Han stolpade fram och sade att han skulle klappa hunden, vilket hon tyckte var högst olämpligt eftersom de var där för att jobba. Hon satte upp handen i bröstet på honom för att hålla tillbaka honom. Mannen blev då väldigt upprörd och aggressiv, viftade och skrek att hunden visst ville hälsa på honom. Det ledde till att kollegorna brottade ned och omhändertog honom.

Under tiden fick hon av kollegorna på baksidan höra att fönstret där stod öppet. Hon tänkte då att gärningsmannen hade lämnat lägenheten den vägen och tog sin hund och sprang runt till baksidan, där hon direkt fick upp ett spår från under fönstret. Det var ett mycket färskt spår som sedan löpte runt byggnaden. Hunden spårade alltså runt den hästskoformade byggnaden och in på gården. Hon fick inte ihop det att någon som ville sticka från en plats vände tillbaka till den. Det stämde inte för henne men hunden ville inte spåra någon annanstans. Hon avbröt därför spårningen och satte på hunden en särskild spårningsutrustning som hon hämtade från bilen. Med den gjorde hon om spårningen från fönstret för att se om hon hade missat något. Även denna gång spårade hunden runt byggnaden och in på gården. Inte heller denna gång fullföljde hon spårningen in på gården, där det dessutom var rätt rörigt. Först senare förstod hon att den misstänkte gärningsmannen mycket väl kan ha tagit sig runt huset och sedan in på gården. Sedan hon gått iväg med hunden första gången träffade hon inte på Robin Pähti något mer.

Lukas Börjes (polisman som kom till platsen)

Med kollegan Edvin arbetade han natt och de befann sig i Linköping när de fick order från sambandscentralen att åka till Boxholm. Man befärade redan då att ett mord hade skett där. De åkte dit i full fart. Även hundföraren och ambulans var på väg dit. Hans tanke var från början att det skulle bli en brytpunkt med samverkan utanför men det blev inte så utan Merit Lindgren bestämde att de med detsamma skulle åka fram till adressen.

Med Merit Lindgren åkte de till adressen och ställde sig framför porten. Redan då kom en annan patrull och ställde sig på baksidan. Kollegan och han gick ur och ställde sig utanför lägenhetsdörren och lyssnade. Merit Lindgren höll då på att ta ut hunden. Under tiden hörde hans kollega något och gick ut och sade på radion till honom att också komma ut.

När han kom ut såg han en ung man, som såg väldigt påverkad ut, komma mot dem på cirka tio meters håll. Mannen hade ena handen i fickan så han skrek åt denne att visa händerna. Mannen blev då väldigt aggressiv och började munhuggas tillbaka. Efter några tillsägelser kastade mannen emellertid en nyckel, antingen mot dem eller i gräset. Mannen var så utåtagerande att de blev tvungna att lägga ner honom. När de fått ner mannen på gräset fortsatte han att vara våldsam och aggressiv, spottade omkring sig och hotade att spotta på dem men gjorde inte det. Han minns inte om han hörde att mannen sade något om att klappa hunden men har en svag minnesbild av det.

När de låg i gräset och hade belagt mannen med handfängsel kom ytterligare en polisbil dit. Med hjälp av den nyckel som mannen kastat gick en av de polismännen, Anders, in i lägenheten och sade sedan på radion att han hade hittat en kropp utan huvud och att ambulansen kunde åka därifrån. Han fick sedan order om att köra in den man som de hade lagt ned i gräset.

Han körde bilen med Robin Pähti till Linköping. Själv sade han inget till Robin Pähti under färden. Kollegan satt i baksätet och försökte lugna denne. Enligt kollegan skulle mannen ha sagt att han hette Robin, vilket kollegan också hade fått uppgift om att gärningsmannen skulle heta. Robin Pähti var fruktansvärt labil och pendlade mellan att säga förlåt och att bara skrika rätt ut. Det gick inte att prata med honom men de sade till honom om att han var gripen för mord. Han vet inte om Robin Pähti uppfattade detta. Det var sedan likadant i arresten men där gick det bättre och de kunde ta de fotografier på Robin Pähti som de fick order om (s. 301 i aktbilaga 42). Däremot blev Robin Pähti våldsam igen när de skulle gå in i cellen. Hans bedömning är att det krävs något annat än alkohol för att bli så som Robin Pähti var.

Christer Ericsson (polisman om skador på Ola Eksell)

Han höll två förhör med Ola Eksell. I det första hördes Ola Eksell, som hämtats in från Boxholm centrum, såsom misstänkt. Ola Eksell hade då omfattande skador, bland annat i huvudet men var själv då helt övertygad om att skadorna var orsakade av honom själv i fyllan genom fall och liknande. Ola Eksell hade ingen minnesbild av att ha blivit slagen. Efter att Ola Eksell hade blivit undersökt av rättsläkaren höll de nästa dag ett förhör med honom i arrestavdelningen med försvararen närvarande. Då hade Ola Eksell förstått att skadorna inte var orsakade av honom själv. Ola Eksell visade då för honom upp en skada på högra delen av magen. Han uppfattade den som en halvmånformad, röd 1,5-2 mm tunn rosafärgad linje med en diameter om cirka 25 cm. Själv blev han efter händelsen enligt åtalspunkten 4 bortkopplad från utredningen och vet inte om rättsläkaren har sett detta märke. Linjen stämmer enligt honom väl överens med att ha uppkommit genom slag med överkanten av en stekpanna.

Per-Åke Ekholm (poliskommissarie om skador på Ola Eksell)

Vid ett förhör med Ola Eksell visade denne honom en skada på magen. Där hade Ola Eksell ett halvmånformat, halvcirkulärt märke. Det var väldigt tunt men väldigt distinkt. Vid det laget hade de information om att en stekpanna eventuellt skulle ha använts i något sammanhang. De gjorde då kopplingen till att märket skulle kunna komma från just en stekpanna. I så fall skulle det inte ha varit slag med botten av stekpannan utan med den andra sidan.

Maria Arkefjord (bekant och granne till Kaisu Käyhkö; åberopad av Robin Pähti)

Hon bor nu på Dalgårdsgatan 10 B i Boxholm men bodde vid denna händelse på Dalgårdsgatan 7 D. Hon känner Kaisu Käyhkö, som hon ibland träffade på gården. Hon hade respekt för Kaisu Käyhkö på så sätt att hon inte vågade säga emot henne eftersom det var något speciellt med henne. På eftermiddagen den 3 maj kom Kaisu Käyhkö upp till henne med ett glas vin i handen och drack av det. Kaisu Käyhkö sade att Peter Jakobsson skulle komma till henne. Själv hade hon träffat Peter Jakobsson ett par gånger dessförinnan. Hon tyckte att detta var litet lustigt eftersom Kaisu Käyhkö ett par veckor tidigare hade sagt till henne att hon inte ville veta av honom men de pratade inte närmare om det. Kaisu Käyhkö ville att hon skulle följa med ner till henne men hon

kunde inte eftersom hennes sexåriga son var sjuk. När Kaisu Käyhkö gick sade hon också att hon ville låna litet tvättmedel, vilket hon fick. Efteråt har hon tyckt att detta var konstigt. Det var också konstigt att Kaisu Käyhkö först inte ville veta av Peter Jakobsson och sedan ville att han skulle komma dit. Enligt Kaisu Käyhkö hade Peter Jakobsson också misshandlat henne och Kaisu Käyhkö har visat henne blåmärken på armen och sidan.

Åke Nilsson (bekant till Kaisu Käyhkö; åberopad av Robin Pähti)

Vid tiden för händelsen bodde han i en lägenhet ovanför Kaisu Käyhkö, som han hade känt sedan tre år. Vid 12-13-tiden den 3 maj kom hon till honom när han höll på med sin husvagn och sade att hon skulle hämta Peter Jakobsson, som var en gammal kompis till honom. Han undrade varför hon skulle göra det eftersom hon tidigare hade sagt till honom att Peter Jakobsson hade slagit henne och kastat henne i ån vid Glyttinge camping. Hon hade nämligen sagt till honom att hon därefter inte ville träffa Peter Jakobsson något mer. Kaisu Käyhkö svarade bara att glömt är glömt och att hon nu skulle hämta honom och att de skulle festa. Vad kul sade han och sedan gick hon därifrån.

Efter en halvtimme till en timme återkom hon med Peter Jakobsson och han kramade om denne som en gammal kompis. Peter Jakobsson sade att han i fyra veckor hade varit drogfri och tagit antabus. Vad bra sade han men då slet Kaisu Käyhkö fram en bärs ur sin väska, varefter Peter Jakobsson började dricka. Kaisu Käyhkö ville att han också skulle komma med och festa men han svarade undvikande. Därefter träffade han inte Kaisu Käyhkö något mer.

Hans uppfattning om henne är att hon är jävligt snäll när hon är nykter men en jävla idiot när hon är onykter och då bara vill bråka. Vill hon inte själv bråka så sätter hon igång bråk mellan andra. Vid ett tillfälle när de satt och festade på gården skulle hon vara störst och bäst. När han då nonchalerade henne hoppade hon på och tryckte ner honom och drog upp en kniv, som hon hade hämtat från sin lägenhet, och satte den mot hans hals. Samtidigt sade hon: "Du ska veta att jag är finska och kan göra vad jag vill". Han tog det som ett skämt men hennes före detta Jouni var där och sade åt henne att ta bort kniven. Sedan hände det inte något mer. Detta var bara en av flera liknande händelser. Kaisu Käyhkö är också grym på att städa bort bevis. Om det händer att det blir slagsmål eller något annat så att polisen blir inblandad så försvinner sedan alla bevis. Han har själv varit med om det men vill inte säga något närmare om det. Hon tvättar upp och sköljer

av allting. Sådan är hon. Hans egen uppfattning är att det med 99 procent är Kaisu Käyhkö som har snittat Peter Jakobsson i halsen eftersom hon hade anledning att göra det. Sedan kanske Robin Pähti ville hjälpa henne och ta bort bevisen. I motsats till Kaisu Käyhkö hade Robin Pähti ingen anledning att döda Peter Jakobsson. Han har känt Robin Pähti sedan ett par år. Det är en snäll kille även om han hade gjort en dum grej mot Peter Jakobsson.

Den tekniska bevisningen

Knivar och köttyxa m.m. i plastsäcken

Vid garderoben intill lägenhetsdörren anträffades en mörkgrå plastsäck (G019). I denna låg en grå/svart plastsäck (G090) som innehöll huvudet, fyra knivar och en mindre köttyxa (G022-26), en plasttillbringare (G027), en ölburk, ett par solglasögon, en mindre ficklampa och en torktrasa (s. 7-8 i aktbilaga 42).

Knivarna och köttyxan var:

1. en c:a 33 cm lång kniv med träskaft (G022).
2. en c:a 29 cm lång kniv med brunt träskaft (G023).
3. en kniv med brunt träskaft (G024).
4. en c:a 25 cm lång köttyxa med vitt plasticskaft (G025).
5. en c:a 13 cm lång kniv med brunt träskaft och avbrutet knivblad (G026).

På inget av dessa föremål har säkrats något fingeravtryck som bedömdes vara användbart för individualisering. På den vita plasttillbringaren (G027) har inte säkrats något fingeravtryck eller fotavtryck som bedömdes vara användbart för individualisering. På ölburken (G028) kunde inte påvisas något sekret som kunde jämföras mot person (s. 38-39 i aktbilaga 42).

På den mörkgrå, yttre plastsäcken (G019) har inte säkrats något fingeravtryck som bedömdes vara användbart för individualisering (s. 38 i aktbilaga 42).

Knivdelar och en gaffel

Bredvid Peter Jakobssons ben anträffades en avbruten kniv med träskäft (G038) (s. 15 i aktbilaga 42). På denna säkrades inga avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering (s. 42 i aktbilaga 42).

På en matta intill kroppen anträffades ett avbrutet knivblad (G039) (s. 16 i aktbilaga 42). På detta säkrades inga avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering (s. 43 i aktbilaga 42).

I en fåtölj i vardagsrummet anträffades en del av ett avbrutet knivblad (G040) (s. 16 i aktbilaga 42). På detta säkrades inga avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering (s. 43 i aktbilaga 42).

Under soffan vid kroppen anträffades bland annat en blodig gaffel (G095) (s. 17 i aktbilaga 42). På denna säkrades inga avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering (s. 43 i aktbilaga 42) .

Blodbildsanalys

SKL har gjort en blodbildsanalys av slungade blodbilder i vardagsrummet (s. 26 och 46 i aktbilaga 42). Enligt slutsatsen talar undersökningen extremt starkt för att de slungade blodbilderna har uppkommit i samband med skiljandet av huvudet från kroppen medan Peter Jakobsson var vid liv (*Grad +4*). Vid denna bedömning har hänsyn tagits till samtliga skador som han har enligt rättsläkaren.

Plastsäckar i vardagsrummet

Bredvid benen på Peter Jakobssons kropp anträffades två mörkgrå plastsäckar (G035 och (G036) och en rulle med mörkgrå plastsäckar (G037) (s. 15 i aktbilaga 42).

På en av plastsäckarnas utsida (G035) säkrades två avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering. Resultaten talar med visshet för att avtrycken härrör från Robin Pähtis högra fot (s. 42 i aktbilaga 42).

På den andra plastsäcken (G036) och på rullen (G037) säkrades inga avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering (s. 42 i aktbilaga 42).

Plastsäckar i hallen

På golvet i hallen anträffades en tom mörkgrå plastsäck (G020) och en avsliten del av en mörkgrå plastsäck (G021) troligen en del av den ovan nämnda mörkgrå plastsäcken (G019) (s. 9 i aktbilaga 42).

På den avslitna plastsäcken säkrades inga avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering medan på den tomma plastsäckens utsida säkrades sex avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering. Resultaten talar med visshet för att avtrycken härrör från vänster fot (2 stycken), vänster stortå, höger fot (2 stycken) och höger stortå hos Robin Pähti (s. 40 i aktbilaga 42).

Saxen

I köket intryckt på väggen vid sidan av fönstret anträffades intill hörnet några decimeter över golvet en blodig sax (G079) (s. 23 i aktbilaga 42).

På saxens metalldel säkrades ett avtryck som bedömdes vara användbart för individualisering. Avtrycket bedömdes ha ett utseende som var förväntat om det hade åstadkommits med finger som varit besudlat med fuktigt till något intorkat blod som tryckts mot den rena metallytan. Intilliggande anslutande ytor bedömdes vara fria från blod. Resultaten talar med visshet för att avtrycket härrör från Robin Pähtis vänstra tumme (s. 45 i aktbilaga 42).

I två undersökta besudlingar på saxens metalldel i anslutning till fingeravtrycket och på handtaget påvisades blod. Resultaten talar extremt starkt (*Grad +4*) för att blodet/DNA:t kommer från Peter Jakobsson (s. 45 i aktbilaga 42).

Fotavtrycken i vardagsrummet och köket

I vardagsrummet och köket fanns ett flertal sko- och fotspår avsatta med blodbesudlade fötter och skor (s. 24 i aktbilaga 42). Ett urval av dessa har undersökts (s. 45 i aktbilaga 42). Ett urval av dessa har undersökts (S040).

Av de säkrade avtrycken på golvet i köket har 11 avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering jämförts. Resultaten talar med visshet för att avtrycken härrör från Robin Pähti högra fot (5 stycken) och vänstra fot (6 stycken) (s. 45 i aktbilaga 42) .

Ryggsäcken

Vid entrédörren till Dalgårdsgatan 5 A anträffades en ryggsäck med kläder över och en plastpåse märkt COOP (G062) (s. 28-31 i aktbilaga 42). I plastpåsen låg bland annat en jacka (s. 33 i aktbilaga 42).

I ryggsäcken (G046) låg en jacka (G047) och i jackan anträffades bland annat Peter Jakobssons ID-kort (G048) och ett resekort (G108). På inget av korten säkrades avtryck som bedömdes vara användbara för individualisering (s. 48 i aktbilaga 42).

Bland kläderna fanns ett par jeans (G053) med högra benet uppvikt (s. 32 i aktbilaga 42). I två undersökta blodbesudlingar påträffades blod från Peter Jakobsson (*Grad +4*) (s. 48 i aktbilaga 42). Jeansen har närmare undersökts av SKL i syfte att beskriva blodförekomsten (s. 29-32 i aktbilaga 88). Blodbesudlingar iaktogs därvid på fram- och baksidan i form av ett par hundra stänk, främst upp till 2 mm i diameter men en mindre andel upp till 6 mm, samt avsatta/slungade besudlingar. Blodförekomsten iaktogs från grenen och ned till jeansens nederkant, med tonvikt på benens område från benens medellinje och inåt, dvs. höger bens vänstra del och vänster bens högra del.

I jeansen anträffades ett bankkort tillhörande Peter Jakobsson, en mobiltelefon och en lägenhetsnyckel som inte passade till Dalgårdsgatan 7 D (s. 32 i aktbilaga 42).

Påsar i hallen

I hallen intill lägenhetsdörren på motsatta sidan till den mörkgrå plasticsäcken anträffades två påsar (s. 5 och 7 i aktbilaga 42).

Den ena, märkt OK/Q8, (G029) innehöll diverse hushållssopor, en vit tubsocka som var blodig och en svart och vit vänstersko av märket Adidas, storlek 42, som också var blodig (G030).

Föremålen synes inte ha varit föremål för någon närmare undersökning.

Den andra, märkt ICA-supermarket Ödeshög (G031) innehöll ett par blodbesudlade jeans av märket LEE och storlek 33/36 (G032). Jeansen saknade spänne och knapparna i gylfen och midjan var inte uppknäppta. Vidare anträffades i påsen en svart och vit högersko av märket Adidas, storlek 42 (G034). Den hade blodbesudlingar på ovansidan men till synes inget blod på sulan.

På påsens utsida säkrades ett avtryck som bedömdes vara användbart för individualisering men inte har kunnat individualiseras till person (s. 38 i aktbilaga 42).

Kläder och skor

Vid gripandet hade Robin Pähti på sig en tröja (G004), ett par byxor (G005), skor (G002 och G003) och en keps (G001) (s. 34-35 i aktbilaga 42). På båda skorna och kepsen fanns blod som kom från Peter Jakobsson (*Grad +4*). På tröjan påvisades blod som kom från Ola Eksell (*Grad +4*). På byxorna kunde blod inte påvisas. (s. 49-50 i aktbilaga 42)

Skospor anträffade nedanför fönstret på lägenhetens baksida (S001) hade Peter Jakobssons blod (*Grad +4*) (s. 47 i aktbilaga 42). Skorna bars av Robin Pähti vid gripandet (s. 49 i aktbilaga 42)

På de blåa Adidasskorna, storlek 44, (G109), som anträffades i en påse i en garderob i hallen, iaktogs avsatt blod och några stänk men användbart DNA kunde inte påvisas (s. 33 och 41 i aktbilaga 88).

Två kängor anträffades i lägenheten, vänsterkängan (G105) bredvid en byrå i vardagsrummet och högerkängan (G106) i köket. Båda var av storlek 45. Vänsterkängan hade några blodstänk på ovansidan medan högerkängan hade blodbesudlingar på ovansidan och var blodig på sulan (s. 19 i aktbilaga 42). På Peter Jakobsson bröst iaktogs vid brottsplatsundersökningen avtryck som bedömdes likna mönstret på högerkängan (s. 20 i aktbilaga 41).

Kaisu Käyhkö bar vid gripandet en tröja (G008), byxor med metallknappar (G006), ett vitt linne (G009), strumpor (G010) och tofflor (G007). (s. 36-37 i aktbilaga 42). På höger ärmudd och vänster axel på tröjan fanns blodbesudlingar med blod från Peter Jakobsson (*Grad +4*). Vid linnets halslinning påvisades blod från Peter Jakobsson (*Grad +4*) liksom i en besudling nertill på framstycket. På båda tofflorna fanns också Peter Jakobssons blod i tre besudlingar (*Grad +4*). (s. 50-51 i aktbilaga 42).

En närmare undersökning har gjorts av byxorna, tofflorna, tröjan och linnet 24-28 (s. i aktbilaga 88). På byxorna iaktogs inte några blodlika besudlingar. På tofflorna iaktogs under vänster sula blodavsättningar och på höger toffel iaktogs ett par små stänk. På tröjan iaktogs avsatt blod. I flera av besudlingarna iaktogs koagel. På linnet iaktogs avsatt blod. I flera av besudlingarna iaktogs koagel.

Badrummet

I badrummet har anträffats besudlingar med blod som påvisats komma från Peter Jakobsson (*Grad +4*), på en badrumsmatta (G065), i ett avloppsrör (G072) och i badkaret (S020) (s. 11 och 40 i aktbilaga 42).

Handduken

På dörren till sovrummet hängde en vit handduk (G066) (s. 12n i aktbilaga 42). I en undersökt besudling påvisades blod som kom från Peter Jakobsson (*Grad +4*). I en ytterligare besudling påvisades blod från Kaisu Käyhkö (*Grad +4*) och Robin Pähti (*Grad +2*) (s. 41 i aktbilaga 42).

Christer Branthammar har berättat följande.

Med teknikern Johnny Rydin från Norrköping kom han till platsen vid 7-tiden den 4 maj för att göra en brottsplatsundersökning. Det kan ha dröjt till 8-tiden innan de gick in i lägenheten. Dessförinnan hade det varit två poliser inne i den.

Det var mycket blod i lägenheten. De blev upplysta om att det låg ett huvud i en plastsäck innanför dörren. Resten av kroppen låg i vardagsrummet. Det var blodigt i hallen också men de såg inga direkta fotspår i blodet där. I vardagsrummet var det mycket fotspår och en del skospår. Även i köket var det fotspår och skospår. Utrymmet mellan kroppen och balkongdörren samt köket sparade de till specialister, liksom analysen av blodstänk.

En person som gjort detta mot Peter Jakobsson måste ha blivit totalt nedsölad av blod. Det var mängder av blod i vardagsrummet och blodstänk på väggarna långt från kroppen. Det är uteslutet att gärningsmannens byxor inte skulle ha fått på sig något blod. Koagel (levrat blod) kan avsättas genom avstryk.

Köksbordet hade några små märken. Där fanns också, som han bedömde det, minst 2-3 färska skador efter något spetsigt föremål. I platsäcken i hallen fanns en tillbringare med gurkresten i. Den var trasig. Gurkresten låg det också på vardagsrumsgolvet. Det är fullt möjligt att tillbringaren kan ha använts för att skölja av föremål men hans känsla var att den hade legat i säcken sedan tidigare. Det var inte bara blod utan även vatten i platsäcken.

Fönstret i sovrummet var öppet, nästan på vid gavel. De stängde det cirka en timme efter att de gått in i lägenheten. Det var hans kollega som penslade fönstret och stängde det. De andra fönstren var stängda. Den enda dörr inne i lägenheten som var stängd var den till badrummet.

Den rättsmedicinska utredningen

Peter Jakobsson

Enligt rättsläkarna talade undersökningsfynden och platsundersökningen starkt för att dödsorsaken varit yttre förblödning till följd av skadorna på halsen men att stickskadorna mot bålarna med åtföljande mindre blödning till höger och vänster lungsäck möjligen kan ha varit av för döden viss bidragande betydelse.

Rättsläkaren Johan Berge har anfört i huvudsak följande.

Han har angett tidsintervallet 17.45-23.45 som tid för dödsfallet. Det är utifrån en tabell som förutsätter stabila temperaturförhållanden. Om temperaturen varit en annan än de 22 grader som han utgått ifrån, t.ex. på grund av öppna eller stängda fönster, kan det påverka uppskattningen av död tidpunkten. Om sovrumsfönstret har varit öppet, kan det ha påverkat så att temperaturen i rummet varit lägre än 22 grader. Kroppen kan svalna av snabbare med ett kortare intervall som följd. Statistiskt hamnar också en av tjugo bedömningar utanför intervallet enligt tabellen. Tabellen används därför mer som en indikation för polisen om var man ska börja leta vid spaningsmord. Han kan sålunda inte svara på om döden inträtt före eller efter kl. 23.45.

När han kom till platsen konstaterade han först att huvudet saknades från kroppen och att där var väldigt mycket blod. Utifrån hans undersökning av Peter Jakobssons kropp är det logiska att tro att Peter Jakobsson först har blivit utsatt för trubbigt våld mot huvudet och på så sätt blivit oskadliggjord. Utifrån undersökningsfynden är han också övertygad om att halsskadorna är tidiga

och att stickskadorna mot bröstkorgen är senare i förloppet. Uppenbart är att Peter Jakobsson inte har haft förmåga att försvara sig. Anledningen kan ha varit att han sovit eller varit påverkad av alkohol eller annat. Vid dödstillpunkten hade Peter Jakobsson 1,79 promille alkohol i lårblodet och 2,27 promille alkohol i urin. De påvisade läkemedlen kan förstärka effekten av trötthet.

I en skada i bakhuvudet och i några stickskador på bröstbröstkorgens vänstra sida, bland annat en som skadat hjärtat, finns inte tillstymmelse till blödning. Om hjärtat skulle ha slagit när ett knivblad skurit in i hjärtmuskeln, skulle det ha blivit en blödning. De långsgående skarpkantade skadorna på bälens framsida är ganska ytliga. Det finns också ett djupare stick vid naveln, ett på bukens högra nedre del och ett vid penisroten. Kring ingen av dessa finns någon tillstymmelse till blödningar eller skador inne i kroppen. De är tillfogade när Peter Jakobsson redan var död. Frånsett skadan i bakhuvudet har skadorna på huvudet uppkommit i livet.

Knivarna såg han på plats. De låg i samma sopsäck som huvudet. Det var fyra eller fem knivar. En del av en kniv återfanns också i pungen på Peter Jakobsson. En kvalificerad gissning är att det varit olika knivar som orsakat skadorna. Det är inte rimligt att tro att skadorna uppkommit av de små, tandade knivarna utan det har varit större knivar som använts. Han tror att flera knivar använts för att separera huvudet från kroppen, eftersom Peter Jakobsson har flera kraftiga skärskador in i skelettet, halskotpelaren. Knivar blir snabbt väldigt slöa när man skär in i skelettet. Det är inte alldeles lätt att separera ett huvud från kroppen. Han tror att det kan ha tagit åtskillig tid, kanske från en halvtimme upp till en timme men det beror på hur intensivt man arbetar. Ibland tvingas de som rättsläkare skilja av huvud från kroppen. De är då åtminstone två som hjälps åt. Det tar tid, är fysiskt jobbigt och kräver att man byter redskap. Några av de övriga knivhuggen har gått igenom revben och då har det också krävt ganska stor kraft.

Enligt hans tolkning av blodstänken har skärandet i halsen påbörjats när hjärtat har slagit och det sprutat blod från halspulsådern, i vart fall på ena sidan. Det har pulserat iväg och när man kommit igenom har det börjat blöda från annan mjukvävnad och vener. Det har alltså dels sprutat och dels runnit blod.

Hans bild av händelseförloppet är att Peter Jakobsson först har blivit oskadliggjord genom trubbigt våld så att han sedan inte har haft förmåga att försvara sig. Det är tydligt att det trubbiga våldet är tidigt i skeendet. Det finns inget som tyder på att Peter Jakobsson har stått upp när han

utsattes för det stickande våldet. Om man drar ner tröjorna så att de sitter normalt på en stående person passar det inte in mot knivsticken. Det förefaller som att t-shirten vid sticken har suttit ungefär som när den anträffades. Han tror att två av skadorna på bröstkorgens högra sida har uppkommit när Peter Jakobsson fortfarande var i livet. Dels har det blött 400 ml blod in i höger lungsäck och dels ser man på de stickkanalerna att det finns blod på sårskadekanten och i vävnaden där. Det är en indikation på att hjärtat har slagit men han tror att det varit i ett sent skede. Om Peter Jakobsson skulle ha dött av de skadorna så hade det varit mer blod i lungsäcken. På vänster sida finns också, som nämnts, en hjärtskada som hade varit absolut dödande om han hade varit i livet men där har det inte blött.

Ola Eksell

Rättsläkaren Johan Berge har anfört i huvudsak följande.

Han träffade Ola Eksell i arresten och undersökte honom i undersökningsrummet där. Ola Eksell hade förskräckligt ont i vänster axel och han förstod att den måste undersökas närmare. Han såg därför till att Ola Eksell kom ner till akuten. Sedan pratade han med röntgenläkaren som bedömde att det var en mycket ful fraktur på vänster axel. Axelkulan var klyvd av överarmsbenet. Det är sådant som man enligt röntgenläkaren ser vid trafikolyckor och liknande, ett högenergitrauma. Det uppstår inte genom att man faller ens mot en skarp kant eller liknande. Det finns starka belägg för att Ola Eksell har utsatts för våld av annan person. Det kan ha skett genom spark eller ett föremål som svingats mot honom. Man ser emellertid inte så mycket i huden utan det är bara en rejäl fraktur. En sådan skada gör att man får rejält ont. Det kan ta månader innan det läks ut och det är osäkert om full rörlighet i axeln kommer att kunna uppnås. Det kan säkert också kvarstå en smärtproblematik. Utgången beror på läkningsförmåga, operationen och individuella faktorer.

TINGSRÄTTENS BEDÖMNING

Åtalspunkten 1 (Ola Eksell)

Klart är att Ola Eksell har åsamkats ett antal skador, av vilka den i axeln är den i särklass allvarligaste, sedan han lämnat huset med Kaisu Käyhkös lägenhet. Genom vad rättsläkaren Johan Berge uppgett är styrkt att i vart fall skadan i axeln inte kan ha varit självförvållad. Genom Linus

Starks och Emma Nilssons trovärdiga och tillräckligt tillförlitliga vittnesmål är vidare styrkt att Robin Pähti har misshandlat den liggande Ola Eksell med ett flertal slag med en stekpanna och sparkar. Gärningen är därigenom styrkt. Den skall bedömas som åklagaren påstått.

Åtalspunkterna 2-3 (Peter Jakobsson och Kaisu Käyhkö)

Utifrån fynden vid den utvidgade rättsmedicinska obduktionen, vad rättsläkaren Johan Berge har uppgett, blodbildsanalysen och vad i övrigt framkommit finner tingsrätten till en början utrett att Peter Jakobsson när han legat i soffan utan att kunna försvara sig har utsatts för multipelt trubbigt våld mot huvudet, i första hand sparkar men möjligen också kraftiga knytnävsslag. Sedan han på så sätt har blivit oskadliggjord har han berövats livet genom att liggande på golvet bland annat fått halspulsådern avskuren och därefter blivit stucken och skuren i bålen med tjugotal stick. Sedan har huvudet avskilts från resten av kroppen, ett arbete som enligt Johan Berge kräver betydande kroppskrafter och flera redskap.

Fråga är alltså om denna gärning har utförts av Robin Pähti eller av Kaisu Käyhkö eller möjligen av de två tillsammans.

Knivarna och köttyn som anträffades i en platsäck i hallen har med stor sannolikhet kommit till användning vid det stickande och skärande våldet och den efterföljande separationen av huvudet, varefter de lagts i platsäcken tillsammans med huvudet. För att avlägsna spår av fingeravtryck och DNA har vätska hållits i säcken, sannolikt från den tillbringare och ölburk som också anträffats i den. Varken på knivarna eller köttyn har därefter kunnat säkras fingeravtryck eller DNA. Inte heller i övrigt finns handfasta bevis som entydigt pekar ut en gärningsman.

Flera omständigheter pekar emellertid på att det måste ha varit Robin Pähti som är skyldig till dödandet. Den kanske viktigaste är det mycket stora antal små blodstänk som funnits på de jeans som Robin Pähti uppgett att han bar när han befann sig i lägenheten. Det är mycket svårt att tänka sig att dessa skulle ha uppkommit på något annat sätt än genom att han stått böjd över Peter Jakobssons hals när blod sprutade från dennes avskurna halspulsåder. En annan omständighet är det stora antal fotspår som Robin Pähti lämnat i blodet i vardagsrummet och köket, vilket tyder på att han flera gånger rört sig däremellan, sannolikt för att hitta knivar och andra verktyg. Ytterligare en omständighet är det avtryck med en manskänga som iakttagits på Peter Jakobssons bröstborg (s. 20 i aktbilaga 41).

Motsvarande spår från Kaisu Käyhkö har inte anträffats. Det blod som hon haft på sina tofflor står inte i strid med vad hon berättat om hur hon rört sig i lägenheten. Blodet på tröjan och linnet kan väl förklaras med den kontakt hon hade med Robin Pähti i samband med att denne ville komma åt hennes mobiltelefon. Noterbart är också att något blod inte anträffats på Kaisu Käyhkö's byxor. Annat har inte framkommit än att hon har burit samma byxor från det att hon var i Coop till dess att hon greps av polisen. Några andra, blodiga byxor från henne har inte anträffats.

Kaisu Käyhkö var den som larmade polisen. Det som hon i samband med det berättade vid samtalet med SOS Alarm är ett starkt indicium för att Robin Pähti är gärningsmannen. Ett annat är att Robin Pähti slog sönder hennes telefon i lägenheten för att hindra henne att ringa liksom att hon därefter flydde från lägenheten.

Som framgår av Robin Pähtis berättelse ovan har han under förundersökningen vid flera tillfällen ändrat sina uppgifter, ofta i anslutning till att han ställts inför nya utredningsfynd medan Kaisu Käyhkö's berättelse i allt väsentligt har varit konsekvent.

Att det som framkommit om Peter Jakobssons och Kaisu Käyhkö's förhållande skulle utgöra motiv för henne att mörda honom framstår som långsökt. Om Robin Pähtis person har framkommit att han är mycket lättkränt, impulsiv och våldsbenägen och det framstår inte som orimligt att hans handlande kan ha utlösts av att något som hänt mellan Peter Jakobsson och honom under kvällen.

Sammantaget kan det enligt tingsrätten uteslutas att Kaisu Käyhkö har deltagit i mordet på Peter Jakobsson och den därefter följande hanteringen av kroppen. I stället är det ställt utom rimligt tvivel att Robin Pähti har gjort sig skyldig till mord enligt gärningen i åtalspunkten 2.

Genom vad Kaisu Käyhkö trovärdigt berättat, vilket har stöd i de färskna märkena i bordet och när det gäller saxen i att Robin Pähti bevisligen har hållit i den, är gärningen såvitt avser två fall av olaga hot enligt åtalspunkten 3 styrkt.

Åtalspunkten 4 (Våld mot tjänsteman)

Robin Pähti har förnekat uppsåt till brottet.

Christer Ericsson har berättat i huvudsak följande. Per-Åke Ekholm och han gick den 4 maj till arrestcellen för att hålla ett 24:8-förhör med Robin Pähti. Eftersom de fått reda på att Robin Pähti varit labil på morgonen hade de beslutat sig för att hålla förhöret i cellen. Arrestvakten låste upp dörren och sade att det var två kriminalpolisier som vill prata med honom. Robin Pähti låg på britsen med en filt över sig. Per-Åke Ekholm talade om vilka de var och påbörjade förhöret och under detta verkade Robin Pähti rätt ointresserad. Men i slutet av förhöret reste sig Robin Pähti upp och skrek åt Per-Åke Ekholm: ”Kallar du mig för mördare” och fick ett jakande svar från denne. Robin Pähti blev då skogstokig och sedan var tumultet igång. Själv stod han mellan Per-Åke Ekholm och Robin Pähti och försökte förhindra att Robin Pähti kom åt Per-Åke Ekholm, som var den mot vilken ilskan riktades. Per-Åke Ekholm hade gått i försvarsställning och de två var så nära varandra att de höll på att flyga ihop. I samband med att han försökte hindra Robin Pähti att komma åt Per-Åke Ekholm träffades han själv av en smäll i tinningen. Det var ett knytnävsslag, en vänsterkrok. Han blev överraskad men knuffade sedan till Robin Pähti i bröstet. Tillsammans med arrestvakten, som var ombedd att närvara, lyckades de få ner Robin Pähti på magen på britsen. I samband med det tryckte tydligen arrestvakten på överfallslarmet och en mängd ordningspolisier kom dit. Per-Åke Ekholm och han lämnade då cellen. Han kände sedan ömhet från slaget fram till på kvällen. Han var inte sjukskriven.

Robin Pähti har uppgett i huvudsak följande. Det har säkert gått till som Christer Ericsson berättat men han har inte med vilja slagit någon av polismännen. Han ställde sig upp och var väl irriterad när Per-Åke Ekholm sade till honom att han hade mördat Peter Jakobsson. Han frågade då ”Kallar du mig mördare?” och när han fick ett jakande svar frågade han ”Tror du att jag har gjort det” upprepade Per-Åke Ekholm flera gånger ”Ja, det tror jag”. Han ställde sig då upp och gestikulerade litet med armarna varpå Christer Ericsson knuffade honom bakåt. För att återfå balansen lyfte han armarna och kan då ha träffat Christer Ericsson. Men det har inte varit med vilja och han ville inte gå på Per-Åke Ekholm heller. Kanske uppfattade Christer Ericsson honom som hotfull. Han minns inte att han var i kroppskontakt med någon av polismännen men det kan ha varit så att han kom åt Christer Ericsson med en öppen hand. Att han vid polisförhör (s. 18 i förundersökningsprotokollet) uppgett att han var helt säker på att han inte rört någon av

polismännen var för att han då inte hade tänkt efter riktigt och att han då kände sig helt säker på det.

På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med **Per-Åke Ekholm**, som berättat i huvudsak följande. Christer Ericsson och han gick till cellen för att hålla ett anhållningsförhör med Robin Pähti och delge honom misstanken. När de kommit till cellen väckte de Robin Pähti, som verkade sova och sedan var litet yrvaken. Han talade om vilka de var och frågade om han uppfattade att de var där. Därefter meddelade han Robin Pähti att han på sannolika skäl var misstänkt för mord. Robin Pähti blev då väldigt upprörd och for upp från slafen med spända armar och skrek åt honom: ”Kallar du mig mördarjävel?” och han besvarade, kanske något oprofessionellt, det med ett ja. Sedan flög Robin Pähti på honom men hans kollega Christer Ericsson hann kasta sig mellan dem men fick då själv en smäll någonstans på huvudet. Han såg inte var smällen tog men Christer Ericsson sade senare att han hade träffats och kände av det. Arrestvakten kastade sig in och tryckte på larmet och kollegorna rusade in. Själv blev han inte träffad av något slag men det var honom som Robin Pähti var aggressiv mot.

På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med arrestvakten **Anthony Björklund**, som berättat att Robin Pähti först låg i en s.k. LOB-cell men sedan fördes över till en anhållningscell. I samband med det skrek Robin Pähti en hel del. Strax före lunch kom två kriminalpolis från Motala som skulle förhöra Robin Pähti med honom närvarande som extra säkerhet. Med hänsyn till vad som hänt tidigare under förmiddagen föreslog han att förhöret skulle hållas i cellen. Per-Åke Ekholm satt där på en fast pall och Robin Pähti låg på sängen. Christer Ericsson ställde sig bredvid Per-Åke Ekholm. Det blev en ganska spänd stämning när Per-Åke Ekholm delgav Robin Pähti misstanken om mord. En bit in i förhöret frågade Robin Pähti om Per-Åke Ekholm trodde att han hade mördat Peter Jakobsson. Per-Åke Ekholm svarade att han trodde det. Robin Pähti blev då väldigt hög i rösten. Efter en del ordfajtande flög Robin Pähti upp med knutna nävar och ställde sig mot Per-Åke Ekholm. Själv kände han då att situationen var på väg att spåra ur så han gick in och fattade tag i Robin Pähti och föste tillbaka denne mot britsen. Robin Pähti var spänd som en fiolsträng och reste sig upp och vrålade mot honom. Detta upprepades ytterligare någon gång. Christer Ericsson kom in mellan honom och Per-Åke Ekholm, som han tror backade undan, och hjälpte till att trycka ner Robin Pähti i britsen på nytt. Christer Ericsson höll då nog vid Robin Pähtis axlar. Då flög Robin Pähti upp igen och svingade mot Christer Ericsson så att

det tog i ansiktet. Som han minns det var det ett slag med knuten hand. Han uppfattade det nog som ett avsiktligt slag mot Christer Ericsson, som ju gått emellan. Christer Ericsson vräkte sig över Robin Pähti så att denne hamnade i britsen med huvudet mot toaletten. Själv slängde han sig över benen och låste dem och utlöste överfallslarmet. Det kom fort dit många poliser. Han såg sedan att Christer Ericsson hade ett märke på sidan av ansiktet.

Tingsrätten finner genom vad sålunda framkommit styrkt att Robin Pähti har tilldelat Christer Ericsson ett knytnävsslag i huvudet. Genom vad främst Christer Ericsson och Per-Åke Ekholm berättat är styrkt att det varit ett knytnävsslag som riktats mot Per-Åke Ekholm men som alltså träffat Christer Ericsson. I en situation som denna där våldet riktats mot polismän i deras myndighetsutövning saknar det enligt tingsrätten betydelse huruvida avsikten varit att slaget skulle träffa en annan polisman än den som avsetts (jfr i övrigt om s.k. aberratio ictus RH 2001:2 med där anförd litteratur). Robin Pähti skall därför dömas för våld mot tjänsteman enligt gärningen. Brottet är inte ringa.

Bilaga B (Misshandel)

Robin Pähti har bestritt ansvar under påstående att bråket var med Nor Nafaa samtycke. Vidare har han uppgett i huvudsak följande. Nor Nafaa och han kom överens om att han skulle iscensätta ett bråk så att han skulle få komma till en annan anstalt närmare sitt hem. Nor Nafaa ställde upp på det. Sådant är inget ovanligt på anstalter. Nästa dag brottade han ned Nor Nafaa på golvet men det blev inget mer. Dagen därpå hände det som filmades av övervakningskameran. Nor Nafaa kom in i rummet och sade ”Nu kör vi”. Han gick då fram och utdelade först tre-fyra slag. Det var enbart med öppna händer. Därefter blev det mer knuffar. Så snart vårdarna kom backade han undan. Han såg inte att Nor Nafaa skadades. På grund av bråket blev han sedan förflyttad och det blev lättare för hans flickvän att hälsa på honom.

På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med **Nor Nafaa** som berättat att det började kvällen före händelsen då Robin Pähti och han stod i korridoren. Kl. 19.30 blev han då neddragen av Robin Pähti, som tilldelade honom ett slag med öppen hand. Personalen sade i stället åt honom att sluta skojbråka vilket gjorde honom litet sur. Dagen därpå började Robin Pähti säga nedsättande saker om hans hemland, Palestina. När han sade till Robin Pähti att det nu räckte

kallade Robin Pähti honom för jävla horunge. Han sade åt Robin Pähti att inte blanda in hans mamma i detta. Av andra intagna hade han hört att Robin Pähti liksom många andra på denna anstalt ville bli förflyttad men Robin Pähti och han hade inte pratat om det. Robin Pähti och han har inte kommit överens om någonting. Varför skulle han ta emot stryk från någon för att hjälpa honom att bli förflyttad? Det är inget som Robin Pähti har pratat med honom om. Först fick han fem slag när han befann sig utanför kameravinkeln. De träffade i bakhuvudet och på höger sida av huvudet. När han gick ifrån Robin Pähti och kollade bakåt kände han tre eller fyra slag som träffade litet överallt. Vad han minns var det med knuten hand. Själv utdelade han inget slag. Han skadades i bakhuvudet och kunde inte sova på flera nätter. Han har fortfarande ont i huvudet. Han fick också näsblod. Dessutom har han mått dåligt så att han inte vågat åka till sin hemstad. Han försökte söka sjukvård men fick inte någon utan fick i stället ligga på isoleringen i tre dygn. Efter händelsen blev han arg på hela situationen och slog en hand i ett plexiglas.

En **övervakningsfilm** från händelsen har spelats upp.

Tingsrätten finner genom vad sålunda framkommit att gärningen är styrkt. Robin Pähtis påstående att Nor Nafaa skulle ha lämnat samtycke till misshandeln är motbevisad genom Nor Nafaas berättelse och vad som framgår av övervakningsfilmen. Gärningen skall bedömas som misshandel som inte är ringa.

PÅFÖLJD

Robin Pähti, som är 22 år, förekommer i belastningsregistret under åtta avsnitt. År 2008 dömdes han för rån vid två tillfällen och för ringa narkotikabrott till ungdomsvård och ungdomstjänst och år 2011 dömdes han för grov misshandel till fängelse nio månader. Från detta straff frigavs han villkorligt den 21 november 2012 med en återstående strafftid om tre månader och en prøvotid som utgår den 21 november 2013.

Robin Pähti har i målet genomgått rättspsykiatrisk undersökning. Slutsatserna i den är att han inte har begått gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att han inte lider av en sådan störning och att det därmed inte finns medicinska förutsättningar att överlämna honom till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap. 3 § brottsbalken.

Någon annan påföljd än fängelse är då inte aktuell. Omständigheterna är inte sådana att fängelset skall vara på livstid. Utgångspunkten vid bestämmande av ett tidsbestämt straff för mord är numera en strafftid om fjorton år (Högsta domstolens dom 2013-05-28 i målet B 5613-12 punkten 29). En omständighet i målet som utgör skäl att frånga den längden är att Robin Pähti har utnyttjat Peter Jakobssons skyddslösa ställning genom att angripa denne när han låg och sov och var helt oförmögen att försvara sig (anförda dom punkten 34 och prop. 2008/09:118 s. 43). Detta medför enligt tingsrätten att straffvärdet för mordet svarar mot ett fängelsestraff om femton år. Därtill kommer den synnerligen allvarliga misshandeln av Ola Eksell under förhållanden då denne också var i sådant skick att han i praktiken saknade förmåga att försvara sig. Straffvärdet för det brottet svarar mot ett fängelsestraff om tre år. Med beaktande av de regler som gäller för flerbaldig brottslighet är det sammantagna straffet för dessa brott sexton års fängelse. Övriga brott är vid sidan av dessa sådana att de inte påverkar straffmätningen.

Robin Pähti skall sålunda som påföljd för den samlada brottsligheten dömas till fängelse sexton år.

SKADESTÅND

Kaisu Käyhkös anspråk

Robin Pähti har bestritt bifall till yrkandet. Tingsrätten finner att ersättning skall utgå och att skälig ersättning för kränkning är 10 000 kr samt för sveda och värk 2 000 kr.

Ola Eksells anspråk

Robin Pähti har medgett att utge 5 000 kr för kränkning och 500 kr för sveda och värk.

Enligt tingsrätten uppgår skälig kränkningersättning till 50 000 kr samt skälig ersättning för sveda och värk för tiden den 4 maj-16 augusti 2013, som är den tid som omfattas av domens rättskraft, till 8 500 kr. Robin Pähti skall också ersätta tröjan och byxorna med vitsordade 600 kr.

De Peter Jakobsson närstående anspråk

Robin Pähti har bestritt bifall till anspråken. Som i och för sig skäligt har han vitsordat 50 000 kr som skäligt belopp till modern Birgitta Hedström och envar av döttrarna Emelia Armeröd och Rebecca Lindgren.

En förutsättning för ersättning till efterlevande vid dödsfall är att personskadan åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära (5 kap. 2 § första stycket 3. skadeståndslagen). Enligt praxis är det normalt fallet beträffande föräldrar och barn. När det gäller syskon krävs att det förelegat hushållsgemenskap eller annars en särskilt nära eller speciell relation. Någon utredning om sådana förhållanden föreligger inte beträffande syskonen Mikael Jakobsson, Susanne Rydmyr, Magnus Asplén eller Linda Hedström. Deras yrkanden skall därför ogillas. Skälig ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande överstiger inte 50 000 kr för envar av Birgitta Hedström, Emelia Armeröd och Rebecca Lindgren. De är därutöver berättigade till ersättning med yrkade belopp för sjukvårdskostnader och inkomstförluster.

Nor Nafaas anspråk

Robin Pähti har bestritt bifall till yrkandet. Skälig kränkningersättning är 5 000 kr och skälig ersättning för sveda och värk, i brist på närmare utredning, 100 kr.

FÖRVERKANDE OCH BEVISBESLAG

Yrkandena skall som lagligen grundade bifallas.

HÄKTNING

Det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga M (Dv 400)

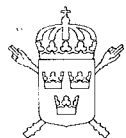
Överklagande skall ställas till **Göta hovrätt**. Klagotiden utgår **den 25 oktober 2013**.

På tingsrättens vägnar

Mats Orstadius

Enhälligt

Avräkningsunderlag; se akten.

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Linköping
Kammaråklagare Marianne Staaf

Ansökan om stämning

2013-07-31

Sida 1(7)
Handling 315
Ärende AM-52143-12
Handläggare 203A-GA

Ange dessa uppgifter vid kontakt med myndigheten

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rottel 10
LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rottel 10
INKOM: 2013-09-30
MÅLN: B 1417-13
INKOM: 2013-07-31
MÅLN: B 1417-13
AKTBIL: 37

Linköpings tingsrätt

Box 365
581 03 LINKÖPING

TR mål: B 1417-13
Handl.:

1	Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Tilltalsnamn	Yrke/titel
	Pähti, Robin Micael Alexander		Robin	
	Personnr	Medborgare i	Telefon	Tolkbehov
	19910514-5032	Sverige	0144-10531	
	Adress			
	Föreningsgatan 3, 590 15 BOXHOLM			
	Offentlig försvarare/ombud			
	Orrenius, Hans, Advokaterna Orrenius & Cederberg HB, Poppelgatan 3, 591 35 MOTALA			
	Frihetsberövande m.m.			
	Anhållande 2013-05-04, Häktad 2013-05-07			
	Delgivningsuppgifter			
	Häktet, Norrköping			

Ansvarsyrkanden m.m.

1. GROV MISSHANDEL (0500-K16009-13)

Målsägande

Ola Eksell, som företräds av målsägandebiträdet advokaten Thomas Wasteson

Gärning

Robin Pähti har misshandlat Ola Eksell genom att tilldela honom flera slag i huvudet och på kroppen med en stekpanna som tillhygge samt har han utdelat sparkar som träffat Ola Eksell i huvudet och/eller på kroppen.

Det hände natten mot den 4 maj 2013 på Dalgårdsgatan i Boxholm.

Ola Eksell fick, förutom smärta och ömhet, sårskador, underhudsblödningar, överhudsavskrapningar och en kraftigt felställd vänstersidig överarmsfraktur med uppsplittrade benfragment.

Gärningen är att bedöma som grov misshandel eftersom den orsakat svår kroppsskada och Robin Pähti visat särskild hänsynslöshet eller råhet genom att han utdelat slag med tillhygge samt sparkat på Ola Eksell i huvudet då denne låg på marken och/eller satt på marken ur stånd att freda sig från angreppet.

Robin Pähti begick gärningen med uppsåt.

Lagrum

3 kap 6 § 1 st brottsbalken

2. MORD (0500-K15754-13)

Målsägande

1. Dödsboet efter Peter Jakobsson
2. Emelie Armerö
3. Magnus Asplén
4. Birgitta Hedström
5. Linda Hedström
6. Mikael Jakobsson
7. Rebecca Lindgren
8. Susanne Rydmyr

2-8 företräds av målsägandebiträdet advokaten Gunnar Bengtsson

Gärning

Robin Pähti har natten mot den 4 maj 2013 i en lägenhet på Dalgårdsgatan 7 D i Boxholm uppsåtligen berövat Peter Jakobsson livet.

Robin Pähti har tilldelat Peter Jakobsson multipla knivstick/knivskärningar i halsen och på bålen. Vidare har han tilldelat Peter Jakobsson ett flertal slag och/eller sparkar i huvudet.

Peter Jakobsson har tillfogats

- Skador på halspulsåder och halsvener.
- Multipla sårskador på bålen med underliggande skador på revben, lungsäckar, hjärtat, mellangärdesmuskeln, levern, blindtarmen och pungen.
- Slitskador i hårbotten samt mjukdelsblödningar och käkbensfrakturer.

Peter Jakobsson har avlidit till följd av yttre förblödning till följd av skadorna på halsen.

Efter det att Peter Jakobsson avlidit har Robin Pähti behandlat Peter Jakobssons döda kropp skymfligen genom att separera hans huvud från kroppen och lägga det i en plastsäck.

Gärningen är inte att anse som mindre grov.

Lagrum

3 kap 1 § brottsbalken

3. OLAGA HOT (0500-K16014-13)

Målsägande

Kaisu Käyhkö, som företräds av målsägandebiträdet advokaten Anders Berglund

Gärning

Robin Pähti har hotat Kaisu Käyhkö genom att fälla yttranden av innebörd att han skulle döda henne samtidigt som han gjorde huggrörelser framför henne med en kniv i handen, vilken han härefter huggit i köksbordet.

Det hände i strax efter mordet på Peter Jakobsson natten mot den 4 maj 2013 i målsägandens bostad på Dalgårdsgatan 7 D i Boxholm. Hotet var sådant att Kaisu Käyhkö kunde förväntas känna allvarlig rädsla för sin personliga säkerhet.

Robin Pähti begick gärningen med uppsåt.

Lagrum

4 kap 5 § 1 st brottsbalken

Särskilda yrkanden - bevisbeslag (åtalpunkterna 1-3)

Det yrkas att nedan angivna beslag består till dess domen vunnit laga kraft

2013-0500-BG2244 p 1-8 (kläder)

2013-0500-BG2180 p 1-5 (kläder och skor)

2013-0500-BG2181 p 1-5 (kläder och skor)

2013-0500-BG2193 p 12, 14-16, 23 (kläder och skor)

2013-0500-BG2242 p 1-3 (handtag, matta och handduk)

2013-0500-BG2569 p 1-2 (kängor)

2013-0500-BG3378 p 1 (skor)

2013-0500-BG2195 p 2, 8, 11-16, 17:3 (kläder)

Särskilda yrkanden – förverkande (åtalpunkterna 1-3)

Det yrkas att nedan angivna föremål förverkas jämlikt 36 kap 2 § BrB

2013-0500-BG2244 p 9-10 (knivar)

2013-0500-BG2193 p 1- 8, 17-22 (plastsäckar, knivar, kötttyxa)

2013-0500-BG2243 p 5 (sax)

2013-0500-BG2356 p 1 (gaffel)

2013-0500-BG2194 p 1 (stekpanna)

Bevisning åtalspunkterna 1-3

Skriftlig bevisning

- I. Brottsplats
 - Händelserapport (fup s 23-30)
 - Kartor, (fup s 31-349)
 - Tekniskt undersökningsprotokoll (fup bilaga 1, s 1-37, 94-100)
 - Sammanställning av Sakkunnigutlåtande från SKL samt sakkunnigutlåtande (fup bilaga 1, s 38-87, 101-106)
 - Protokoll över klädundersökning (fup bilaga 1, s 176-206)
 - Fotografier (fup bilaga 1, s 279-312)
- II. Rättsmedicin
 - Peter Jakobsson
 - o Rättsmedicinsk platsundersökning (fup bilaga 1, s 88-93)
 - o Obduktionsprotokoll (fup bilaga 1, s 110-133)
 - o Fotografier från obduktion (fup bilaga 1, s 134-165)
 - o Spårsökning vid obduktion (fup bilaga 1, s 166-171)
 - o Rättskemisk undersökning (fup bilaga 1, s 173-175)
 - Kaisu Käyhkö
 - o Rättsintyg (fup bilaga 1, s 207-215)
 - o Fotografier (fup bilaga 1, s 216-221)
 - o Rättskemisk undersökning (fup bilaga 1, s 222-223)
 - o Fotografier, (fup s 68-70)
 - Ola Eksell
 - o Rättsintyg (fup bilaga 1, s 224-236)
 - o Fotografier (fup bilaga 1, s 237-253)
 - o Rättskemisk undersökning (fup bilaga 1, s 254-255)
 - Robin Pähti
 - o Rättsintyg (fup, bilaga 1, s 257-265)
 - o Fotografier (fup bilaga 1, s 266-276)
 - o Rättskemisk undersökning (fup bilaga 1, s 277-278)
- III. Beslag (samtliga sidhänvisningar fup bilaga 2)
 - Peter Jakobsson
 - o Kläder vid anträffandet samt två knivar instuckna i kroppen, 2013-0500-BG2244, s 1-5
 - Robin Pähti
 - o Klädsel vid gripandet, 2013-0500-BG2180, s 7-8
 - o Skor i garderob i hallen, 2013-0500-BG3378, s 48
 - Kaisu Käyhkö
 - o Klädsel vid gripandet, 2013-0500-BG2818, s 10-11
 - Ola Eksell
 - o Klädsel vid gripandet, 2013-0500-BG 2183, s 13-16.

- Blodiga kläder, 2013-0500-BG2188, s 73-74
- Dalgårdsgatan 7 D
 - Plastsäckar, knivar, kläder m.m., 2013-0500-BG2193, s 23-33
 - Handtag, matta, handduk, avloppsrör, Kaisus mobiltelefon m.m., 2013-0500-BG2242, s 35-38
 - Sax i väggen i köket, 2013-0500-BG2243 p 5, s 41
 - Gaffel, 2013-0500-BG2356, s 43
 - Kängor och digitalkamera, 2013-0500-BG 25-69, s 45-46
 - Stekpanna på taket bredvid Dalgårdsgatan 7 D, 2013-0500-BG2194, s 52
- Utanför porten Dalgårdsgatan 5 A
 - Ryggsäck, kläder, Peters mobiltelefon, id-kort och bankkort m.m., 2013-0500-BG2195, s 54-64

IV. Telefoner (samtliga sidhänvisningar avser fup, bilaga 2)

- PM, analys av telefontrafik samt karta, s 95-97
- Chart och listor, s 98-119, av förbiseende har några sidor ur chartet inte kommit med i protokollet. Komplettering kommer att inges i efterhand. All information finns dock på listorna.

V. Digital media

- Uppspelning av SOS-samtal (utskrift fup s 12-22, tidsåtgång 6 min 42 sek) medtas av åklagaren
- Film dokumentation av brottsplatsen, medtas av åklagaren

VI. Övrigt

PM angående DNA-analys (fup bilaga 1, s 172)

PM angående lägenhetsnyckel (fup s 55)

PM genomgång av digitalkamera i beslag, (fup s 57)

Fotografi på Peter Jakobsson (fup s 61)

Muntlig bevisning

1. Målsägandeförhör med Kaisu Käyhkö (förhöret avser jämväl åp 1-2)
2. Målsägandeförhör med Ola Eksell
3. Förhör med den tilltalade Robin Pähti
4. Vittnesförhör med kriminaltekniker Christer Branthammer, att höras om sina iakttagelser vid tekniska undersökningar till styrkande av att alternativ gärningsman ej begått gärningen.
5. Vittnesförhör med rättsläkaren Johan Berge, att höras om sina iakttagelser i anslutning till den rättsmedicinska undersökningen till styrkande av skadebild, dödsorsak och samt tidpunkten dör dödsfallet.
6. Vittnesförhör med polisinspektören Merit Lindgren, att höras om sina iakttagelser i samband med hundspårning samt anträffandet av Robin Pähti, till styrkande av dennes flyktväg och sinnestillstånd.

7. Vittnesförhör med polisassistenten Lukas Börjes, att höras om sina iakttagelser av Robin Pähti i samband med gripandet, till styrkande av dennes sinnestillstånd.
8. Vittnesförhör med Linus Stark, att höras om sina iakttagelser på Dalgårdsgatan i Boxholm natten mot den 4 maj 2013, till styrkande av att Robin Pähti misshandlat Ola Eksell samt tidpunkten för detta.
9. Vittnesförhör med Emma Nilsson, samma förhørs- och bevistema som Linus Stark.
10. Vittnesförhör med Malin Jonsson, att höras om sina iakttagelser av personer på Kaisu Käykhös balkong natten mot den 4 maj 2013 samt tidpunkten för dessa.
11. Vittnesförhör med kommissarie Per-Åke Ekholm, att höras om sina iakttagelser av skador på Ola Eksell, till styrkande av att denne blivit slagen med en stekpanna. (förhöret kan lämpligen äga rum i samband med att Ekholm hörs under åtalspunkten 4)

4. VÅLD MOT TJÄNSTEMAN, (0500-K15998-13)

Målsägande

Christer Ericsson, underrättad om åtalet, för ej talan

Gärning

Robin Pähti har den 4 maj 2013 på Polisstationen i Linköping, när han hördes i egenskap av misstänkt i åtalspunkten 2, med våld angripit kriminalinspektören Christer Ericsson genom att tilldela denne ett knytnävsslag i huvudet.

Robin Pähti begick gärningen med uppsåt.

Lagrums

17 kap 1 § brottsbalken

Bevisning

Målsägandeförhör med Christer Ericsson

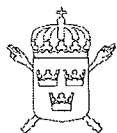
Förhör med den tilltalade Robin Pähti som förnekar brott.

Vittnesförhör med kommissarie Per-Åke Ekholm och arrestvakten Anthony Björklund, åsyna vittnen, till styrkande av gärningen.

Handläggning

- Behov av teknisk utrustning i rätten: presentationsutrustning för ljud och bild.
- Förslag till huvudförhandlingsplan bifogas.

- Hänvisning till handlingarna önskas såvitt avser den skriftliga bevisningen.
- Protokollsbilaga 1 innehållande bl.a. brottsplatsundersökning och obduktionsprotokoll finns i två versioner. Sekretess råder enligt åklagarens uppfattning jämligt 25 kap 1 §, 35 kap 1 och 7 §§ samt 43 kap 3 § andra stycket offentlighets- och sekretesslagen för den bilaga som inte är maskerad. Det hemställs att bilagan förebringas inom stängda dörrar.

Linköpings tingsrätt

Box 365
581 03 LINKÖPING

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotet 10

INKOM: 2013-08-09
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL: 89

Mål B 1417-13 Åkl ./. Robin Pähti ang mord m.m.

Justering av stämningsansökan avseende åtalspunkten 2

Efter det första stycket görs följande tillägg: *Robin Pähti har vidare hotat Kaisu Käyhkö genom att gå emot henne med en sax i handen riktad mot henne.*

Kompletterande bevisuppgift (åp 1-3)

I tilläggsprotokollet åberopas följande skriftliga bevisning:

1. PM ang
 - a. temperatur i Boxholm natten mot den 4 maj 2013
 - b. iakttagelser i lägenheten
 - c. längd Peter Jakobsson
 - d. ljudinspelning av larmsamtal till LKC samt tjänsteanteckning
2. Kompletterande sakkunnigutlåtande från SKL
3. Chart
4. Kompletterande brottsplatsundersökning

Kompletterande särskilt yrkande (bevisbeslag)

Det yrkas att nedan angivna beslag består till dess domen vunnit laga kraft

2013- 0500-BG3378 p 1(Skor)

2013-0500-BG2195 p 2, 8, 11-13, 17:3 (jacka, jeans, tröja m.m.)

Marianne Staaf

ÅKLAGARMYNDIGHETEN
Åklagarkammaren i Kristianstad
Extra åklagare Kristoffer Heinrichs

Ansökan om stämning
2012-10-18

Sida 1(1)
Handling 4
Ärende AM-156317-12
Handläggare 306A-3

Ange dessa uppgifter vid kontakt med tingsrätt

Kristianstads tingsrätt

Box 536
291 25 KRISTIANSTAD

Åklagarmyndigheten	Botel 10
LINKÖPINGS TINGSRÄTT	
KRISTIANSTADS	
TINGSRÄTT	2013-09-30
INKOM: 2013-09-13	
MÅLN: 141213	
INKOM: 2012-10-18	
MÅLN: D-2273-12	
AKTBIL: 1	

TR mål:
Handl.: VÅLD

Tilltalad; efternamn och alla förnamn	Tilltalsnamn	Yrke/titel
1 Pähti, Robin Micael Alexander	Robin	
Personnr	Medborgare i	Tolkbehov
19910514-5032	Sverige	
Adress		
Åsbovägen 11 F 1tr 590 15 BOXHOLM		
Offentlig försvarare/ombud		
Begärs, godtar den rätten förordnar		
Frihetsberövande m.m.		
Delgivningsuppgifter		

Ansvarsyrkanden m.m.

MISSHANDEL (1200-K114964-12)

Målsägande

Nafaa, Nor, underrättad

Gärning

Robin Pähti har den 17 juli 2012 på Kriminalvårdens anstalt Kristianstad Vä på Vändpunktsvägen 1 i Kristianstad uppsåtligen utdelat ett flertal slag mot Nor Nafaas huvud vilket för Nor Nafaas del medfört smärta, bula och näsblod.

Lagrum

3 kap 5 § brottsbalken

Bevisning

Målsägandeförhör med Nor Nafaa (kan ske per videolänk om han fortfarande sitter i fängelse)

Robin Pähtis egna uppgifter (medger lösa slag, förnekar brott) (kan ske per videolänk om han fortfarande sitter i fängelse)

Uppspelning av övervakningsfilm (dator och film medtas av åklagaren till förhandlingen)

Kristoffer Heinrichs

46 13 144560

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Inkom 2013-08-07

Akt.....B. 1417-13 R10

Aktbil.....

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10INKOM: 2013-08-07
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL: 75

Till

Linköpings tingsrätt

Mål B 1417-13

Åklagarkammaren i Linköping och Ola Eksell ./ Robin Pähti.

I egenskap av målsägandebiträde för Ola Eksell får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

YRKANDE

Ola Eksell yrkar förpliktande för Robin Pähti att till honom betala 80.600 kronor varav 65 000 kr avser kränkning och 15.000 kr sveda och värk samt 600 kr ersättning för förstörd tröja och byxa jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2013 till dess betalning sker.

GRUND

Till grund för ovanstående yrkanden åberopar Ola Eksell att Robin Pähti genom brottslig gärning förorsakat honom skada i den mening som avses i 2 kap 1 § och 3 § samt 5 kap 1 § skadeståndslagen varför han ska förpliktas att utge ersättning härför till honom.

Ola Eksell har utsatts för en grov misshandel av allvarlig art på sätt som beskrivits i stämningsansökan. Ola Eksell har oprovocerat blivit utsatt för gärningen när han befunnit sig i en skyddslös situation. Han har som beskrivits i rättsintyget drabbats av allvarlig kroppsskada med sannolika framtida följder i form av lyte och men. Han har till följd av den brottsliga gärningen drabbats av mardrömmar och sömnsvärigheter. Han har även svårt att vistas bland andra människor då han är rädd att bli överfallen och misshandlad. Han går alltjämt på samtal hos diakon på grund av sina psykiska besvär och sjukgymnastik för att öka rörligheten i axelleden. Han har fortfarande kraftiga smärtor och besvär med vänster axeln. Det är ännu för tidigt att avgöra i vilken grad dessa besvär blir bestående.

Advokat Thomas Wasteson
Kihlestedts Advokatbyrå HB
Box 350, 581 03 Linköping
Besöksadress: Kungsgatan 34

Tel direkt: 013-317587
Tel mob: 0703-493032
Tel vx: 013-317580
Fax nr: 013-144560

thomas.wasteson@kihlestedts.se
info@kihlestedts.se
www.kihlestedts.se

Org.nr. 916412-5420
Bankgiro: 347-0135
Plusgiro: 447300-5
F-skatt: nederl

• Linköping

• Norrköping

• Stockholm

46 13 144560

Han har således genom det begångna brottet utsatts för en allvarlig kränkning av sin personliga integritet. Ola Eksell har vidare förorsakats fysiskt och psykiskt lidande samt sannolikt bestående lyte och men till följd av den brottsliga gärningen.

I samband med misshandeln förstördes den tröja och de byxor Ola Eksell hade på sig. Både tröjan och byxorna hade inköpts något halvår före misshandeln och värdet kan skäligen uppskattas till cirka 300 kr per styck.

De yrkade ersättningsbeloppen är vid en samlad bedömning att anse som skäligen.

Eftersom det är för tidigt att bestämma graden av bestående besvär förbehåller sig Ola Eksell rätten att i framtiden återkomma med yrkanden mot Robin Pähti om ersättning för lyte och men.

Ola Eksell biträder åtalet.

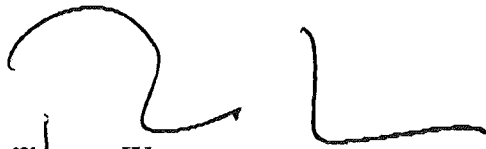
BEVISNING

Han åberopar samma bevisning som åklagaren åberopat i ansvarsdelen till styrkande av gärningen. Han åberopar även förhör med rättsläkaren Johan Berge till styrkande av Ola Eksells skadors uppkomstsätt, art och omfattning.

En kopia av skrivelsen faxas till försvararen och åklagarkammaren för kännedom.

Fullmakt bifogas.

Linköping den 7 augusti 2013.

Thomas Wasteson

1(2)

Till Linköpings Tingsrätt.

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Ink 2013-08-12

Akt B 1417-13

Aktbil 95

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10

MÅLNR: 2013-08-12

MÅLNR: B 1417-13

AKTBIL: 95

Angående mål nr. B 1417-13; Rotel 10.

I egenskap av målsägandebiträde åt Kaisu Käyhkö, för närvarande utan fast adress, i ovan angivna mål angående mord m.m. får jag härmed anföra följande.

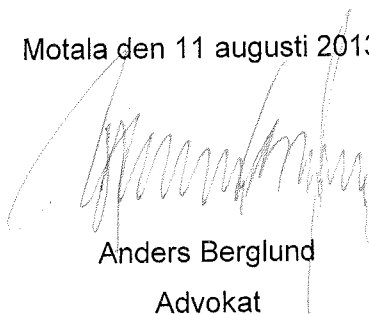
Min huvudman yrkar förpliktande för tilltalade Robin Pähti att till henne utgiva skadestånd på grund av upprepade olaga hot med tillhopa 31.000:- kronor jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2012 till dess betalning sker. Det yrkade beloppet fördelar sig på 25.000:- kronor för kränkning samt 6.000:- kronor avseende psykiskt lidande.

Käyhkö har varit utsatt för ett mordhot av synnerligen upprivande och allvarligt slag. Detta med hänsyn till de samlade omständigheterna i målet (åtalspunkt 2.). Hon var vid aktuellt tillfälle helt övertygad om, att även hon skulle dö. Gärningsmannens beteende gent emot henne var totalt hänsynslöst och därmed ytterst kränkande. Hennes värld föll mer eller mindre samman och hon har mått extremt dåligt efter händelsen. Käyhkö har erbjudits psykisk hjälp för sina problem men - än så länge - avböjt densamma. Anledningen därtill kommer närmare att utvecklas vid huvudförhandlingen.

Min huvudman **biträder åtalet** och åberopar samma bevisning som åklagaren under åtalspunkt 3. Vad gäller mordet är situationen litet speciell. Detsamma förstärker ju på ett extremt sätt det efterföljande hotet. Hon är, ehuru ej åtalad, dessutom utpekad som gärningsman av tilltalade Pähti. Därför tager jag mig

friheten - om nu detta är formellt möjligt - att å Käyhkös vägnar även åberopa åklagarens bevisning under åtalspunkt 2. Detta självfallet till styrkande av allvarsgraden i hotet.

Motala den 11 augusti 2013.

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Anders Berglund', is written over the typed name and title.

Anders Berglund

Advokat

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Inkom 2013-08-08

Akt.....01417-13-510

Aktbil.....78

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10INKOM: 2013-08-08
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL: 78

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Birgitta Hedström, som är mor till avlidne Peter Jakobsson och som biträder åtalet, får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

YRKANDE

Birgitta Hedström yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till henne utge skadestånd med sammanlagt 76 200 kr.

På beloppet 75 000 yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2013 tills betalning sker. På beloppet 1 200 kr yrkas ränta enligt ovan angivet lagrum från den 12 augusti 2013 tills betalning sker.

Av ovan angivna totalbelopp avser 75 000 kr ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen, medan 1 200 kr avser kostnader för läkarvård och vårdtid på psykiatriska kliniken.

Birgitta Hedström stod sin son särskilt nära och de hade en tät och regelbunden kontakt med varandra. Även då Peter avtjänade fängelsestraff eller var på behandlingshem besökte Birgitta honom runt om i landet. Då Birgitta Hedström via ett telefonsamtal fick besked av polisen om hur sonen dödats bröt hon ihop fullständigt och vårdades under tre dygn på akutenheten, psykiatriska kliniken.

GRUND

Ovanstående skadeståndsyrkande grundas på den åtalade brottsliga gärningen gällande mord natten mot den 4 maj 2013.

BEVISNING

I ansvarsdelen åberopar Birgitta Hedström samma bevisning som åklagaren.

I skadeståndsdelen åberopas bifogade fakturor och läkarvårdskvitton (Bilaga 1-9)

Linköping 2013-08-07

Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Inkom 2013-08-08

Akt.....B 1417-13

Aktbil.....79

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10INKOM: 2013-08-08
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL: 79

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Emelie Armerö, som är dotter till avlidne Peter Jakobsson och som biträder åtalet, får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

YRKANDE

Emelie Armerö yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till henne utge skadestånd med 75 000 kr.

På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2013 tills betalning sker

Beloppet avser ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen.

Detta skadeståndsyrkande kommer att kompletteras med i vart fall ersättning för inkomstförlust när av Emelie Armerö aviserade handlingar kommit mig tillhanda, dock senast 2013-08-12.

GRUND

Ovanstående skadeståndsyrkande grundas på den åtalade brottsliga gärningen gällande mord natten mot den 4 maj 2013.

BEVISNING

I ansvarsdelen åberopar Emelie Armerö samma bevisning som åklagaren.

I skadeståndsdelen åberopas läkarintyg (Bilaga 1-3) samt intyg från Landstinget och Eleonoragruppen AB (Bilaga 4-5). Därutöver kommer alltså detta skadeståndsyrkande att kompletteras med intyg och yrkande om ersättning för i vart fall inkomstförlust. .

Linköping 2013-08-07

Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Ink 2013-08-12

Akt B 1417-13

Aktbil 94

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Emelie Armerö får jag härmed komplettera hennes skadeståndsyrkande enligt följande.

Emelie Armerö yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till henne, utöver tidigare ingivet skadeståndsanspråk, utge ersättning med 5 152 kr avseende inkomstförlust under sjukskrivningstid med anledning av faderns frånfälle.

På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 augusti 2013 tills betalning sker.

Som framgår av bilagt intyg (Bilaga 1) från Emelie Armerös arbetsgivare, Landstinget i Östergötland, har Emelie Armerö under sjukskrivningstiden haft sjukavdrag med totalt 23 442 kr (7 302 + 11 286 + 4 854) och förlorat ersättning för ob-tillägg med totalt 2 316 kr (1 116 + 1 200). Hennes inkomstförlust uppgår alltså till totalt 25 758 kr (23 442 + 2 316). Av detta totalbelopp har/kommer hon att erhålla ersättning från försäkringskassan med 80 %, alltså 20 606 kr. Resterande del, alltså 5 152 kr, är hennes inkomstförlust.

Linköping 2013-08-11

Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Inkom 2013-08-08

Akt.....B 1417-13

Aktbil.....80

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10INKOM: 2013-08-08
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL: 80

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Rebecca Lindgren, som är dotter till avlidne Peter Jakobsson och som biträder åtalet, får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

YRKANDE

Rebecca Lindgren yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till henne utge skadestånd med 75 000 kr.

På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2013 tills betalning sker

Beloppet avser ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen.

Detta skadeståndsyrkande kommer att kompletteras med i vart fall ersättning för inkomstförlust när av Rebecca Lindgren aviserade handlingar kommit mig tillhanda, dock senast 2013-08-12. Rebecca Lindgren är bosatt i Göteborg och kommer att besöka mig under söndagen den 11 augusti 2013 då jag kan komplettera hennes skadeståndsyrkande.

GRUND

Ovanstående skadeståndsyrkande grundas på den åtalade brottsliga gärningen gällande mord natten mot den 4 maj 2013.

BEVISNING

I ansvarsdelen åberopar Rebecca Lindgren samma bevisning som åklagaren.

I skadeståndsdelen kommer intyg att inges senare, senast 2013-08-12, avseende i vart fall inkomstförlust.

Linköping 2013-08-07

Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Ink 2013-08-13

Akt B 1417-13

Aktbil 96

Till

Linköpings tingsrätt

Mål B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Rebecca Lindgren, dotter till Peter Jakobsson, får jag härmed komplettera hennes skadeståndsanspråk enligt följande.

Rebecca Lindgren yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till henne, utöver tidigare ingivet skadeståndsanspråk, utge ersättning med totalt 7.558 kr varav 6 458 kr avseende inkomstförlust under sjukskrivningstid med anledning av faderns fränfalle och 1 100 kr kostnad för högkostnadskort.

På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från 2013-08-13 tills betalning sker.

Som framgår av bilagda handlingar har Rebecca Lindgren varit sjukskriven dels 2013-05-06—10 utan läkarintyg (då hon sjukskrivits under pågående semester utomlands efter underrättelse om mordet på fadern). Därefter har hon fortsatt semestern utomlands men sjukskrivits efter hemkomsten till Sverige 2013-06-24—08-08 med 25 % och fr o m 2013-08-09—31 har hon återigen sjukskrivits nu till 100 %. (Läkarintyg Bilaga 1 och 2)

Rebecca Lindgren har haft kostnader för läkarbesök och psykoterapeut med hittills 250 kr (Bilaga 3). Hon räknar med att fortsättningsvis träffa psykoterapeut minst en gång per vecka varför hon räknar med att uppnå kostnad för högkostnadskort med 1 100 kr, varför hon yrkar ersättning för sådant kort.

Inkomstförlusten baseras på av Rebecca Lindgren bifogad uträkning av densamma (Bilaga 4). Rebecca Lindgrens anställning och månadslön framgår av bifogat anställningsavtal (Bilaga 5).

Linköping 2013-08-12

Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Inkom 2013-08-08

Akt.....B1417-13

Aktbil.....84

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10INKOM: 2013-08-08
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL: 84

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Mikael Jakobsson, som är bror med avlidne Peter Jakobsson och som biträder åtalet, får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

YRKANDE

Mikael Jakobsson yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till honom utge skadestånd med sammanlagt 52 175 kr.

På beloppet 50 000 yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2013 tills betalning sker. På beloppet 2 175 kr yrkas ränta enligt ovan angivet lagrum från den 12 augusti 2013 tills betalning sker.

Av ovan angivna totalbelopp avser 50 000 kr ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen, medan 2 175 kr avser inkomstförlust p g a sjukskrivning med anledning av broderns frånfälle.

Mikael Jakobsson var helt sjukskriven 2013-05-06—2013-05-20. Han skulle under perioden ha arbetat sammanlagt 10 dagar. Han har gått miste om ersättning för en karensdag med 1 144 kr och för övriga 9 arbetsdagar med 1 031 kr; totalt 2 175 kr.

GRUND

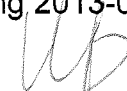
Ovanstående skadeståndsyrkande grundas på den åtalade brottsliga gärningen gällande mord natten mot den 4 maj 2013.

BEVISNING

I ansvarsdelen åberopar Mikael Jakobsson samma bevisning som åklagaren.

I skadeståndsdelen åberopas förhör med Mikael Jakobsson till styrkande av den skada som uppkommit till följd av brottet samt intyg från arbetsgivare (Bilaga 1) och läkarintyg (Bilaga 2)

Linköping 2013-08-07

Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Inkom 2013-08-08

Akt.....B 1417-13

Aktbil.....81

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10INKOM: 2013-08-08
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL: 81

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Susanne Rydmyr, som är syster till avlidne Peter Jakobsson och som biträder åtalet, får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

YRKANDE

Susanne Rydmyr yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till henne utge skadestånd med sammanlagt 50 000 kr.

På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2013 tills betalning sker.

Beloppet avser ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen.

Susanne Rydmyr var sjukskriven en vecka p g a krisreaktion efter broderns död och blev därefter arbetslös. Hon mår alltjämt psykiskt dåligt och anser att hennes lidande förstärkts av sin kännedom om tillvägagångssättet när hennes bror dödades samt hur hon underrättades om saken.

GRUND

Ovanstående skadeståndsyrkande grundas på den åtalade brottsliga gärningen gällande mord natten mot den 4 maj 2013.

BEVISNING

I ansvarsdelen åberopar Susanne Rydmyr samma bevisning som åklagaren.

Linköping 2013-08-07

Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping
 Telefon 013-12 13 07
 Telefax 013-14 54 27
 E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Inkom 2013-08-08

Akt.....B 1417-13

Aktbil.....83

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10

INKOM: 2013-08-08
 MÅLNR: B 1417-13
 AKTBIL: 83

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Magnus Asplén, som är halvbror till avlidne Peter Jakobsson (samma far) och som biträder åtalet, får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

YRKANDE

Magnus Asplén yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till honom utge skadestånd med sammanlagt 53 037 kr.

På beloppet 50 000 kr yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2013 tills betalning sker. På beloppet 3 037 kr yrkas ränta enligt ovan angivet lagrum från den 12 augusti 2013 tills betalning sker.

Av ovan angivna totalbelopp avser 50 000 kr ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen, medan 3 037 kr utgör inkomstförlust p g a sjukskrivning med anledning av broderns frånfälle.

Magnus Asplén har varit helt sjukskriven 2013-05-06—2013-05-19. Han skulle under perioden ha arbetat sammanlagt 10 dagar. Han har gått miste om ersättning för en karensdag med 1 084 kr och med 20 % av sin lön, d v s 217 kr/dag, resterande 9 dagar; alltså totalt 3 037 kr.

Magnus Asplén gör gällande att han p g a det svåra trauma han utsatts för genom broderns död återfått en tarmsjukdom som han varit fri från under flera år. Han avser att styrka detta genom ett läkarintyg, som p g a läkarens semester inte kan inges för rän under vecka 33.

GRUND

Ovanstående skadeståndsyrkande grundas på den åtalade brottsliga gärningen gällande mord natten mot den 4 maj 2013.

BEVISNING

I ansvarsdelen åberopar Magnus Asplén samma bevisning som åklagaren.

I skadeståndsdelen åberopas förhör med Magnus Asplén till styrkande av den skada som uppkommit till följd av brottet samt intyg från arbetsgivare (Bilaga 1) och läkarintyg (Bilaga 2).

Linköping 2013-08-07

/Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Inkom 2013-08-08

Akt.....01417-13

Aktbil.....82

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 10INKOM: 2013-08-08
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL: 82

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Linda Hedström, som är halvsyster till avlidne Peter Jakobsson (samma mamma) och som biträder åtalet, får jag härmed framställa följande enskilda anspråk.

YRKANDE

Linda Hedström yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till henne utge skadestånd med 50 000 kr.

På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 4 maj 2013 tills betalning sker

Beloppet avser ersättning för sveda och värk i form av psykiskt lidande enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen.

Detta skadeståndsyrkande kommer att kompletteras med i vart fall ersättning för inkomstförlust när av Linda Hedström aviserade handlingar kommit mig tillhanda, dock senast 2013-08-12.

GRUND

Ovanstående skadeståndsyrkande grundas på den åtalade brottsliga gärningen gällande mord natten mot den 4 maj 2013.

BEVISNING

I ansvarsdelen åberopar Linda Hedström samma bevisning som åklagaren.

I skadeståndsdelen åberopas skrivelse från Linda Hedström till undertecknad (Bilaga 1) ang hennes psykiska mående från det hon fick veta att brodern mördats fram till nu. Därutöver kommer alltså detta skadeståndsyrkande att kompletteras med intyg och yrkande om ersättning för i vart fall inkomstförlust.

Linköping 2013-08-07

Gunnar Bengtsson

ADVOKATFIRMAN GUNNAR BENGTTSSON

Hantverkaregatan 6, 582 23 Linköping

Telefon 013-12 13 07

Telefax 013-14 54 27

E-post advokatgunnarbengtsson@live.se

LINKÖPINGS TINGSRÄTT

Ink2013-08-12.....

AktB 1417-13.....

Aktbil93.....

Till

Linköpings tingsrätt

Mål nr B 1417-13, Rotel 10; Åklagarkammaren ./ Robin Pähti

I egenskap av målsägandebiträde för Linda Hedström får jag nu komplettera hennes tidigare ingivna skadeståndsanspråk enligt följande.

Linda Hedström yrkar att tingsrätten förpliktar Robin Pähti att till henne, utöver tidigare ingivet skadeståndsanspråk, utge ersättning med 5 177 kr avseende inkomstförlust.

På beloppet yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 augusti 2013 tills betalning sker.

Inkomstförlusten avser "familjens inkomstförlust", d v s utebliven lön för Lindas sambo Christofer Fransson, då denne tvingats sjukskriva sig från sitt arbete under tiden 2013-05-07—06-09 för att ta hand om Linda, som vid tidpunkten för sin brors död var höggravid och redan sjukskriven p g a graviditetskomplikationer.

Läkarintyg bifogas (Bilaga 1 och 2) samt lönespecifikation (Bilaga 3) och uträkning av hur inkomstförlusten beräknats (Bilaga 4).

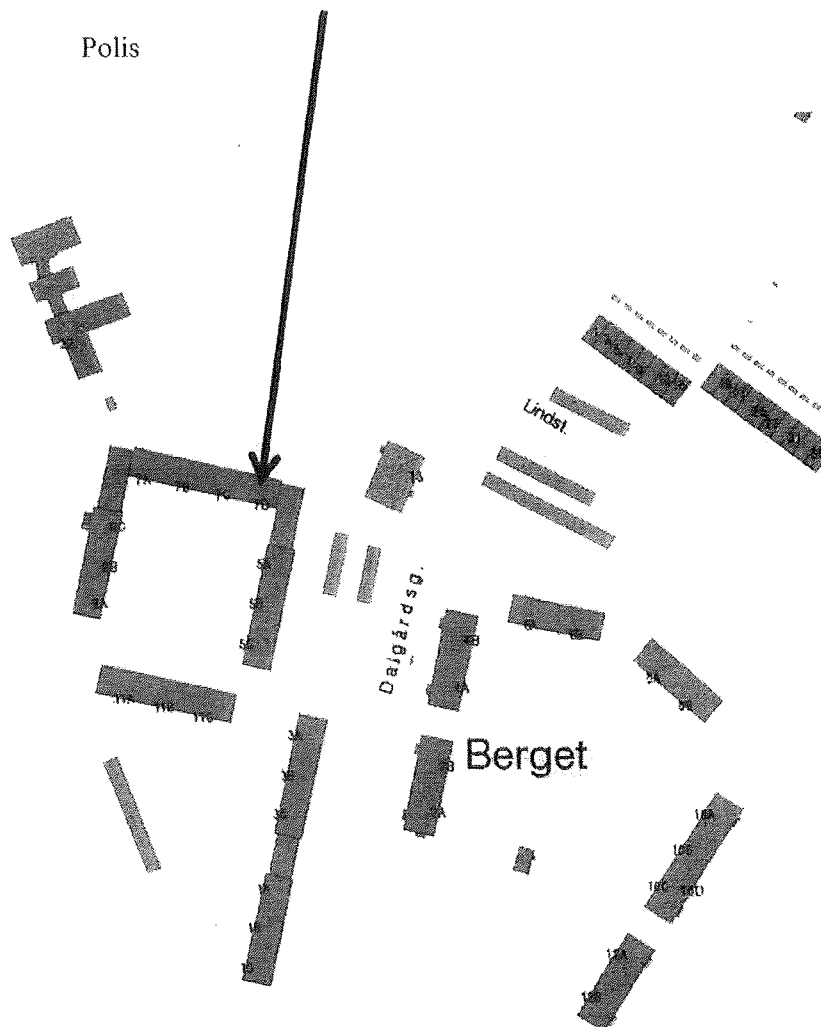
Linköping 2013-08-11

Gunnar Bengtsson

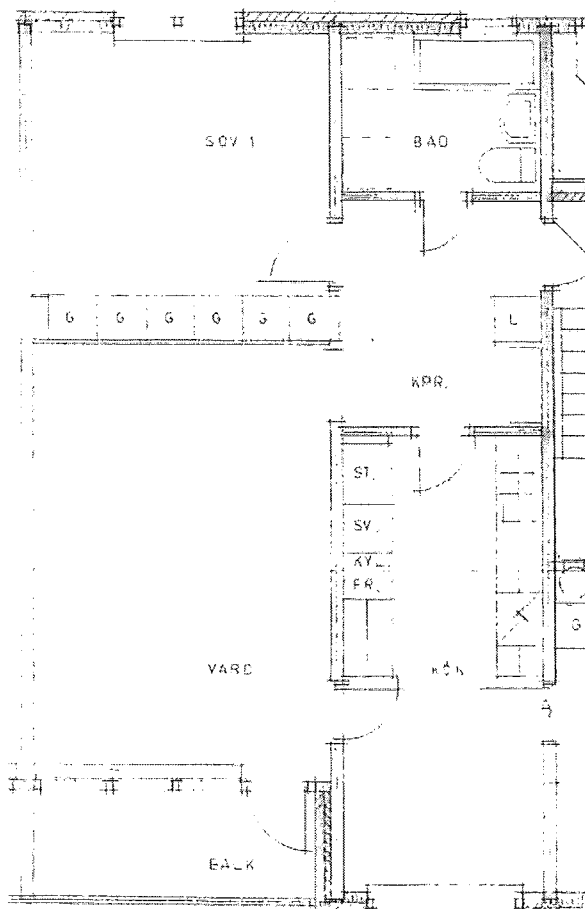
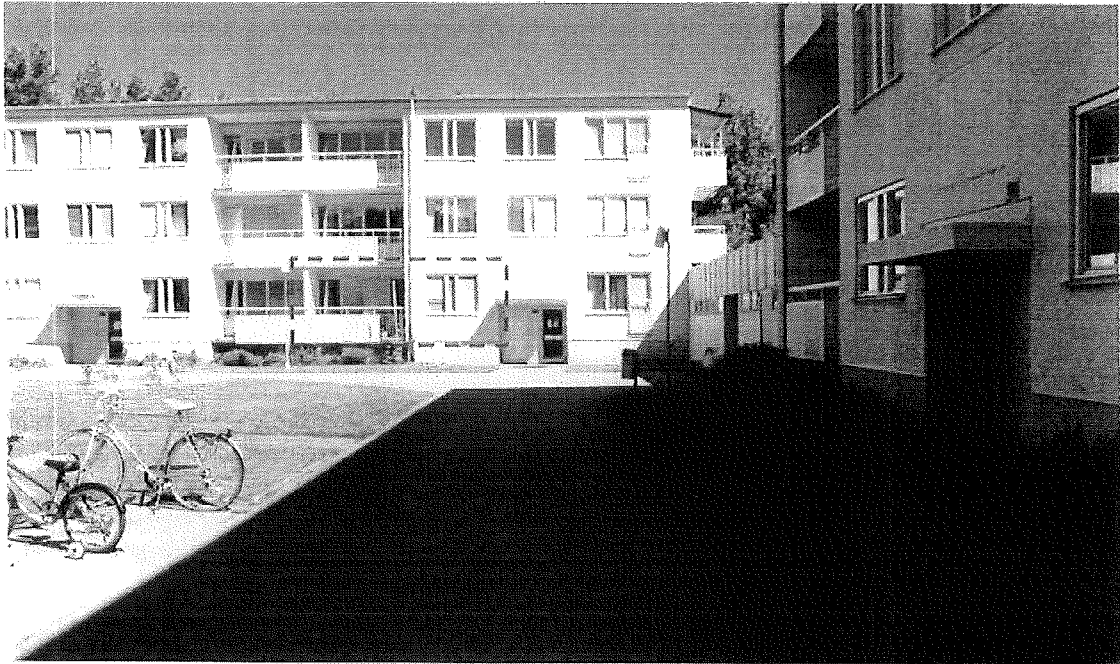
Bilaga L. 1

Polismyndigheten i Östergötlands län RoteIn för Kriminalteknik
Box 345
581 03 LinköpingDatum
2013-07-19Diarienummer
K15754-13
E1/788-13LINKÖPINGS TINGSRÄTT
RoteIn 06INKOM: 2013-10-04
MÅLNR: B 1417-13
AKTBIL:**Protokoll över brottsplatsundersökning****Inledande uppgifter**Undersökningen Vb Nilseryd
begärd av:Anledning till
undersökningen: Mord.Handläggare: Christer Branthammer
Medundersökare: Johnny RydinPlats och tider för
undersökningen: Dalgårdsgatan 7D, Boxholm. Undersökningen påbörjades den 4
maj 2013 kl. 08:00

Bevakning: Polis

Lägenheten är belägen på första våningsplanet i ett trevåningshus.

ANVISNING FÖR ÖVERKLAGANDE - DOM I BROTTMÅL

Den som vill överklaga tingsrättens dom, eller ett i domen intaget beslut, ska göra detta skriftligen. **Skrivelsen ska skickas eller lämnas till tingsrätten.** Överklagandet prövas av den hovrätt som finns angiven i slutet av domen.

Överklagandet ska ha kommit in till tingsrätten **inom tre veckor** från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen (s.k. **anslutningsöverklagande**) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet ska också i detta fall skickas eller lämnas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten **inom en vecka** från den i domen angivna sista dagen för överklagande. **Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.**

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett **i domen intaget beslut** som angår honom eller henne. I fråga om sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i hovrätten fordras i vissa fall att **prövningstillstånd** meddelas. Hovrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,

2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som tingsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd krävs och sådant inte meddelas står tingsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det, i de fall prövningstillstånd krävs, klart och tydligt framgår av överklagandet till hovrätten varför klaganden anser att prövningstillstånd bör meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter, eller
2. frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten ska pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd. Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade ska dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen, eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla uppgifter om

1. den dom som överklagas med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadresser, yrken, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klagande respektive motpart,
3. den ändring av tingsrättens dom som klaganden vill få till stånd,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,

5. de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd ska meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare ska ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det ska hållas ett förnyat förhör eller en förnyad syn på stället, ska han eller hon ange det och skälen till detta. Klaganden ska också ange om han eller hon vill att målsäganden eller den tilltalade ska infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten. Är den tilltalade anhållen eller häktad, ska det anges.

Skrivelsen ska vara undertecknad av klaganden eller hans/hennes ombud. Till överklagandet ska bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte klaganden bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på klagandens bekostnad. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Om ni tidigare informerats om att förenklad delgivning kan komma att användas med er i målet/ärendet, kan sådant delgivningssätt också komma att användas med er i högre instanser om någon överklagar avgörandet dit.

LINKÖPINGS TINGSRÄTT AVRÄKNINGSUNDERLAG

Rotel 06

2013-10-04

Linköping

Mål nr B 1417-13

LINKÖPINGS TINGSRÄTT
Rotel 06

INKOM: 2013-10-04

MÅLNR: B 1417-13

AKTBIL: 123

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 910514-5032	Datum för dom/beslut 2013-10-04
Efternamn Pähti	Förnamn ROBIN Micael Alexander

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2013-05-04	pågående

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § straffföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift (Mats Örtengren)

Postadress

Box 365

581 03 Linköping

Besöksadress

Brigadgatan 3

Telefon

013-25 10 00

Telefax

013-25 10 25

E-post: linkopings.tingsratt@dom.se

www.linkopingstingsratt.domstol.se

Expeditionstid

måndag - fredag

08:00-16:00